

REVOLTA CONTRA LES LLISTES D'ESPERA

AIXÍ ES LLUITA CONTRA LES LLISTES D'ESPERA

Davant el drama de les llistes d'espera, els ciutadans es comencen a organitzar. I funciona. Pàgina 3

PATIMENT PER A MOLTS, NEGOCI PER A UNS POCOS

Així funcionen els mecanismes de transferència de diners públics cap al sector privat. Pàgina 4

"No opero això per la SS perquè no em surt dels ous"

La barreja entre la sanitat pública i la sanitat privada obre la porta als abusos. Les víctimes comencen a denunciar. Pàgina 4

ESPECIAL: 15 silencis mediàtics al descobert

El Grup de Periodistes Ramon Barnils publica la quarta edició de l'Anuari dels Silencis Mediàtics. Un recull de 15 temes que han passat desapercebuts als mitjans de comunicació · Pàgines centrals.

Un canal amb portes giratòries

Josep Grau, l'actual president de l'empresa que està construint el canal Segarra-Garrigues, és el conseller que va adjudicar l'obra l'any 2002.

David Marin

Autocrítica als Mossos d'Esquadra

Policies i experts en seguretat reclamen, des de dins, una policia catalana més democràtica i respectuosa amb els drets cívics.

Víctor Saura

100 milions per a 16 escoles de l'Opus Dei

La Generalitat catalana subvenciona amb 25 milions d'euros anuals a col·legis que segreguen per sexes · Núria Vilà

Benvinguts a "Qatarunya"

L'emirat de Qatar, governat per un règim dictatorial, ha invertit 428M€ a Catalunya en tres anys · Món Sanromà

173 milions d'euros públics per a Spanair

La Fiscalia vol que els gestors de l'aerolínia fallida paguin 72M€ per solucionar el dèficit generat per la mala gestió · Susana Pérez-Soler

Cañete i Matutes, els més beneficiats per la llei de costes

La reforma de la legislació sobre el litoral aprovada pel Govern del PP podria afavorir els interessos empresarials d'actuals i antics membres del partit

Alba Vera

51 imputats i vuit condemants

Un 17% de consellers que han tingut els successius governs dels Països Catalans ha estat imputat en casos de corrupció.

Sònia Bagudanch

DESCARGA LA REVISTA
EN CASTELLANO EN:

caféamblllet.com

En el capítol anterior:

Entre els dies 15 i 30 d'abril es van distribuir arreu de Catalunya 145.000 exemplars de la primera edició de la revista **cafeamblllet**. Si no n'heu pogut trobar cap exemplar i en voleu un, el podeu trobar en PDF al nostre web (www.cafeamblllet.com) o demanar que us l'enviem per correu postal. Per fer-ho heu d'escriure a calsubscriptors@gmail.com o enviar un SMS al 686 99 11 37. Aquests van ser alguns dels continguts del primer número:

La premsa està en mans de la banca

Un repàs a les estretes relacions entre el poder financer i el poder mediàtic.

Els Carulla: La increïble història d'una gran família investigada per Hisenda

Un jutge archiva dues vegades la causa contra els germans Carulla, membres d'una de les 10 famílies més riques d'Espanya. Gràcies a la persistència d'un fiscal, han pagat una multa de 9,4M€

L'alcalde de Girona es gasta 3,7M€ en una col·lecció d'art i ho carrega a la factura de l'aigua

La Plataforma Aigua És Vida destapa que l'alcalde va mentir sobre el tema a diversos mitjans de comunicació.

La vergonya de Petromiralles a l'Àfrica

L'empresa de l'Anoia implicada en l'expulsió de més de 600 persones de les seves terres a Guinea Bissau.

Edita: Associació **cafeamblllet**
www.cafeamblllet.com
cafeambllletcatalunya@gmail.com
 Telèfon: 686 99 11 37
 Apartat de Correus 55. Breda (17400) Girona
 Dipòsit Legal: GI-107-2004

L'Associació **cafeamblllet** no comparteix necessàriament les diverses idees i opinions publicades.

EDITORIAL

Quan el Govern abandona els ciutadans

Cada vegada és més evident que ni governs, ni legisladors ni jutges són capaços de donar resposta a les necessitats més bàsiques de la població. Tots aquests mecanismes institucionals han demostrat la seva incapacitat per fer valdre drets tan bàsics com el dret al treball o a l'habitatge. Davant d'aquesta situació d'abandó que viu la ciutadania l'única solució possible és erigir-se com a protagonista i garant d'aquests drets de manera activa. La PAH és un exemple d'aquesta irrupció en l'àmbit polític amb una clara consciència que o lluitem pels nostres drets o ningú ho farà. Entre els molts fronts que ens demanen una implicació directa i decidida hi ha el dret a la salut.

Les retallades pressupostàries que està patint el sistema sanitari català tenen en les llistes d'espera una de les seves conseqüències més doloroses i inacceptables. Pel que són, pel que representen i pels innobles fins pels que s'utilitzen.

Avui, a Catalunya, desenes de milers de persones veuen afectada la seva vida per no poder accedir als serveis sanitaris en un temps suportable i de manera adequada. Persones, amb noms i cognoms, que pateixen dolor, que perden mobilitat, que viuen la incertesa de quan seran ateses, i van a la feina malgrat la malaltia -o que la perden per no poder rebre tractament adequat.

En aquest sentit, fa uns mesos el màxim responsable de la sanitat catalana, Boi Ruiz, minimitzava les llistes d'espera dient: "Jo prefereixo que s'operin els càncers i no els galindons". Una prova clara de la ineptitud i la manca d'humanitat d'un conseller que oblida que a Catalunya hi ha milers de persones que, malgrat el dolor i la desatenció sanitària real que el conseller es permet la frivolitat de menystenir, han de treballar per guanyar-se el pa.

Qui diu galindons, diu cataractes que impedeixen veure, túnel carpià que impedeixen treballar o colonoscòpies que no arriben mai. I malgrat que el Govern minimitzi i acusi

Avui Catalunya hi ha gent a la porta dels hospitals que ha decidit plantar cara contra el dolor i la injustícia que suposen les llistes d'espera.

de demagogs aquells que destapen aquest crim -sí, crim- la realitat és a l'abast de qui vulgui mirar-la a la cara. Segons Metges de Catalunya la situació és "extremadament greu" i qualifiquen obertament el que està passant amb les llistes d'espera de "tragèdia".

Des de fa més de tres anys la ciutadania està treballant per intentar evitar aquesta tragèdia. S'han creat plataformes, s'han fet informes, manifestacions, pancartes; però malgrat tot, el Govern es mostra indiferent mentre continua retallant i amagant la corrupció que ha enriquit tants "amics". Una indiferència que és la prova definitiva que el poder polític ha abandonat qualsevol intenció de treballar per als ciutadans i tutelar els seus drets, com és la seva obligació i la seva raó de ser.

Davant d'aquest abandó, la ciutadania no té més remei que defensar els seus drets. I ho està fent. Ho fa, per exemple, quan es posa entre la policia i una família per evitar que siguin llençats al carrer i ho fa quan s'uneix per denunciar que una ciutadana ha perdut un ull per una acció policial intolerable. I ho fa també quan es posa davant un hospital per detectar aquella persona que, malalta i sense força, necessita ajuda per fer valer el seu dret a rebre atenció sanitària. A aquests últims dediquem la publicació que teniu a les mans. Amb l'ànim de reconèixer la seva tasca però, sobretot, amb l'ànim que el seu exemple serveixi per estendre arreu aquesta revolta contra les llistes d'espera.

Cal treballar amb la convenció que no ens podem quedar impassibles mentre sabem que prop de casa nostra hi ha persones patint dolor pel fet de no tenir diners. A Catalunya, avui, hi ha gent que ha decidit plantar cara i revoltar-se contra aquesta situació inacceptable. Avui, mentre el Govern abandona els ciutadans, unes quantes persones estan, a la porta dels hospitals, lluitant contra el dolor i la injustícia. Malgrat la mentida governamental, el silenci mediàtic i la cobdícia dels que fan diners amb el dolor de les persones, la revolta contra les llistes d'espera és aquí.

Sense comentaris

gerardo tecé @gerardotc · 16 de may.
 - Lo ocurrido ha sido muy grave.
 - ¿Lo de que una del PP haya matando a otra del PP?
 - No desvíes la atención: lo de las bromas en twitter.

Castilla-La Mancha

eldiario.es
15/05/2014**VÍDEO: El PP abandona el Pleno de Toledo para no escuchar a padres de niños con cáncer**

- En el momento en que una representante de los padres de los niños enfermos de cáncer del Hospital de Toledo tomaba la palabra, los concejales del Grupo Municipal del Partido Popular abandonaron el Pleno, con la excepción de Ana Isabel Bejarano.
- El colectivo intentó entregar una copia del documento que se iba a leer en la sesión a Arturo García Tizón, presidente de la Diputación de Toledo, quien le rechazó afirmando que no le interesaba.

L'exconsellera de sanitat Marina Geli fitxa per la farmacèutica Abbot

El passat 12 de maig el Diari de Girona explicava als seus lectors que l'ex-consellera de sanitat de la Generalitat de Catalunya, Marina Geli (PSC), havia fitxat per a la Fundació Abbott, dels laboratoris farmacèutics del mateix nom. La notícia, reproduïda al dia següent pel diari El País, va provocar nombrosos comentaris sobre el que apareix com un cas més de 'porta giratòria'. Geli va ser consellera de sanitat entre 2003 i 2010 i Abbott és un dels principals proveïdors dels hospitals públics catalans. A partir d'ara Geli haurà de sumar, al seu sou de diputada, les 'diets' que cobrarà de la Fundació Abbott. Preguntada per aquest periòdic per la quantia d'aquestes 'diets', Geli no ha volgut respondre.

Aquesta edició va ser enviada a impremta el 20 de maig de 2014.

Així es lluita contra les llistes d'espera

El desmantellament de la sanitat pública catalana comença a generar unes llistes d'espera mai vistes. Mentre el sector privat i la banca aprofiten per fer negoci amb aquesta situació, els ciutadans es comencen a organitzar. I funciona.

Les llistes d'espera formen part indestriable de qualsevol sistema sanitari —sigui públic o privat—, ja que és materialment impossible assistir a tothom immediatament. Però l'enorme creixement de les llistes d'espera a Catalunya en els últims dos anys comença a ser preocupant i suposa una barrera entre els ciutadans i el seu dret a rebre una atenció sanitària de qualitat.

Actualment a Catalunya hi ha 181.000 persones esperant una intervenció quirúrgica, 27.000 més que l'any 2010. D'aquests, prop de 20.000 fa entre un i dos anys que esperen ser intervinguts i 6.000 esperen entre dos i tres anys. “Les llistes d'espera”, explica Teresa Fuentelsaz, del sindicat Metges de Catalunya “han augmentat perquè s'han tancat plantes i quiròfans i s'han fet fora metges”. Efectivament, des del punt de vista pressupostari la sanitat catalana ha passat dels 9.874M€ el 2011 als 8.289 el 2013. I baixant.

Com sempre, darrere les xifres hi ha persones que pateixen. La Plataforma pel Dret a la Salut (PDS) va detectar que només a les llistes d'espera de dos hospitals 46 persones porten més de tres anys esperant una operació de mà i 104 fa tres anys que esperen per una fusió raquídia, una intervenció indicada per lluitar contra el mal d'esquena agut. “Els responsables sanitaris publiquen els temps d'espera mitjos, però les mitjanes amaguen els casos extrems. Et diuen que hi ha un temps d'espera mig de 6 mesos però després trobes que hi ha un pacient que espera fa 2 mesos i un altre 10” explica Josep Martí, metge i membre de la PDS. En aquest sentit, la Plataforma d'Afectats per les Retallades Sanitàries (PARS) va destapar fa un any que la Conselleria de Salut va utilitzar dades errònies de 2011 per simular una disminució del temps d'espera. Fa pocs dies Metges de Catalunya advertia que la situació de les llistes d'espera és “esfereïdora” i ha afirmat que “això només és la punta d'un iceberg d'una tragèdia que no aflora per la ‘picaresca’ en el maquillatge de les demores reals”.

En aquest escenari, ciutadans d'arreu de Catalunya s'estan organitzant amb l'objectiu de lluitar contra unes llistes d'espera que, malgrat els maquillatges i el silenci mediàtic, afecten la salut i la vida de desenes de milers de persones. Una reacció ciutadana que, segons la PDS “aspira a ajudar els afectats però, sobretot, a posar sobre la taula un problema social que cal afrontar plegats com a ciutadania”.

“Ens veurem als tribunals...”

Cada dimecres, des de fa prop de dos anys, veïns de l'Hospitalet del Llobregat munten una paradeta a les portes de l'hospital de Bellvitge. L'objectiu és detectar casos de gent que està patint a les llistes d'espera i denunciar-los. Aquesta iniciativa va sorgir arran de l'ex-fiscal Carlos Jiménez Villarejo i la seva interpretació del relativament desconegut “dret de petició”, recollit a la Constitució. Sobre la base d'aquest dret, l'associació Dempeus Per la Salut Pública i 30 organitzacions més van desenvolupar la Iniciativa Penal Popular (IPP), que pretenia, entre altres coses, encausar les autoritats sanitàries per “denegació del dret a l'assistència”. Per fer-ho es van desenvolupar un seguit de models de queixa que són els que ara fan servir els veïns de Bellvitge. “Cal fer sempre totes les reclamacions per escrit, però no només amb els fulls de reclamació dels hospitals”, explica Miguel Mansergas, un dels veïns que tira endavant la campanya. Així, una de les eines que tenen els veïns a la seva taula és un formulari per exercir el ‘dret de petició’. Aquest formulari s'adreça directament al responsable del centre i al CatSalut i adverteix que en cas que el pacient no rebi resposta en el termini estipulat per llei es reserva el dret “d'acudir a les instàncies administratives i judicials que siguin procedents”. Segons Mansergas, el resultat és sorprenent: “Hem tramitat unes 25 queixes i 20 s'han resolt de seguida. Creiem que això s'hauria d'estendre a la porta de cada hospital de Catalunya perquè cal que tothom sàpiga el que està passant”. De moment, la iniciativa es desenvolupa a Bellvitge i ha estat utilitzada amb èxit a Badalona.

“De les 25 queixes que hem fet, 20 s'han resolt de seguida”

No marxis sense hora

“La realitat és a la porta dels hospitals”, assegura Teo Mayayo, metge i membre del grup de treball en defensa de la sanitat pública de Tarragona, on treballen junts la CUP, sindicats com CATAAC i la CGT i multitud de ciutadans. Aquest grup de treball ha posat en marxa la campanya “No marxis sense hora”, que té com a objectiu “posar en evidència el fet que les llistes d'espera que dóna el Departament no són reals i empoderar la gent perquè actuï” explica David Vidal, regidor de la CUP a Reus. Amb aquesta campanya s'emplaça els usuaris de la sanitat pública a no abandonar els hospitals i els CAP sense dia i hora per a la següent visita, operació o prova, i a denunciar els problemes per accedir a l'atenció.

Sanitat universal

El Reial Decret 16/2012 va deixar excloses del sistema sanitari milers de persones: immigrants irregulars, persones que no cotitzen i espanyols residents a d'altres països. La Plataforma per una Atenció Sanitària Universal treballa per detectar, denunciar i actuar en casos en què l'assistència sigui denegada, fent seguiment i pressió per garantir l'atenció adequada.

Acció a les sales d'espera

Identificats amb una samarreta groga i un carnet fet a casa, els activistes del SAP Muntanya recorren les sales d'espera de l'hospital de la Vall d'Hebron repartint octavetes i oferint informació als pacients. “En pocs dies hem detectat 30 casos de persones en llista d'espera que requerien ajuda” explica Carlos Blanch, un dels activistes que promou mesures de pressió per ajudar les persones que pateixen a les llistes d'espera. “La idea no és fer assistencialisme ni fer passar unes persones davant les altres”, explica l'activista Trini Cuesta, “però és imprescindible queixar-se i exercir pressió perquè es respectin els drets de les persones”. En aquest sentit, Josep Martí diu que “més enllà d'indignar-nos per les llistes d'espera cal informar-se, presentar reclamacions al centre sanitari i, sobretot, organitzar-se”. Efectivament, una idea en què coincideixen tots els implicats en la lluita contra les llistes d'espera és la importància de treballar de manera coordinada, ja que “la pressió que es pot fer és molt més gran” i apunten a un fet fonamental per a aquests activistes: “el problema de les llistes d'espera no és un problema individual, sinó que és un problema social i com a tal l'hem d'afrontar com a col·lectiu”. D'aquesta coordinació han sorgit models de reclamació, protocols d'actuació i fins i tot un grup de persones que recorren Catalunya explicant aquesta experiència i convidant a replicar-la allà on hi hagi llistes d'espera. “No podem permetre” expliquen “que hi hagi gent patint i que ningú posi aquest tema sobre la taula. Cal actuar”.

Les llistes d'espera no són un problema individual, sinó social

T'apuntes a la lluita?

Lluitar pels drets sempre exigeix organització i força. Però quan la persona que veu vulnerats els seus drets està malalta, l'organització social del seu entorn és imprescindible. Aquest convenciment que cal ajudar els que pateixen és el que mou les persones que estan lluitant contra les llistes d'espera. Si vols posar en marxa alguna d'aquestes campanyes de lluita a la teva zona, aquestes organitzacions t'ajudaran:

- **Iniciativa Penal Popular:** dempeusperlasalut@gmail.com
- **Plataforma Ciutadana Pel Dret a la Salut:** peldretalasalut.wordpress.com / peldretalasalut@gmail.com
- Pla
- **Campanya No Marxis Sense Hora:** cup.cat/sanitat / sanitat@cup.cat
- **Plataforma per una atenció sanitària universal:** lapasuc@gmail.com
- **Defensa de la Sanitat Pública de Terrassa:** defensasanitatpublica@gmail.com
- **Assessorament jurídic:** 93 353 72 94
- **SICOM TV** (per passis del documental *La salut, el negoci de la vida*): sicom@sicom.cat

Llistes d'espera: patiment per a molts, enorme negoci per a uns pocs

La privatització de la sanitat catalana està en marxa. I s'accelera. Les llistes d'espera juguen un paper fonamental a l'hora d'enfortir el sector privat en detriment del públic en un procés que té diversos camins però un mateix motor: el patiment dels pacients.

“Les llistes d'espera són el motor de la privatització sanitària” explica Josep Cabayol, periodista i impulsor de Pagar per Viure, un documental de SICOM i la productora How sobre el funcionament de les llistes d'espera, l'impacte que tenen i els diversos escàndols de corrupció descoberts al seu voltant. Segons Cabayol “s'està fent servir el dolor com a mecanisme per empènyer les persones cap a una sanitat on l'únic criteri és la rendibilitat i el més greu és que això s'està fent des del Govern de la Generalitat”.

Un fet que no amaga el mateix conseller de sanitat, Boi Ruiz, que en una entrevista a TV3 va recomanar als ciutadans de Catalunya “fer-se d'una mútua”.

Les llistes d'espera obren la porta a un negoci multimilionari per a les asseguradores privades, la majoria en mans de corporacions financeres. Una oportunitat de negoci que es fa evident amb l'augment d'anuncis de sanitat privada que es poden veure als mitjans de comunicació, inclosos els públics. L'esplendor d'aquest negoci està íntimament lligat a les decisions que es prenen des del Govern a l'àmbit de la sanitat pública. A continuació, un repàs als mecanismes que el fan possible.

Els camins del negoci de la privatització

1 Els diners dels hospitals públics per a les multinacionals

El primer pas d'aquesta modalitat privatitzadora és retallar els diners que reben els hospitals públics. Un exemple: l'any 2010 l'Hospital de Bellvitge va rebre 322M€ per realitzar la seva activitat. L'any 2012, un 10,5% menys, 288M€. Així, els hospitals públics es veuen obligats a reduir llits disponibles i a tancar quiròfons, amb la qual cosa les llistes d'espera creixen. Però mentre el Govern redueix els diners que destina als hospitals públics, augmenta els que atorga a la sanitat privada. L'any 2010 el CatSalut va donar contractes a l'empresa d'hospitals privats IDC (CAPIO) per valor de 71M€. Al 2012 aquesta xifra havia augmentat fins als 129M€. És a dir, que els diners que abans anaven als hospitals públics, ara van als privats.

El següent pas del pla és enviar els malalts que els hospitals públics no poden atendre per manca de pressupost a operar-se als centres privats pagats amb diners públics, amb la incomoditat i l'encariment que tot això suposa.

Els mecanismes de privatització són complexos. Aquí n'hem ofert un resum basat en diversos estudis publicats els últims 2 anys. Per llegir-los complets: <http://wp.me/phxgN-4RF>

2 Hospitals públics on passen primer els que paguen

Un altre camí de la privatització és fer operacions privades a les instal·lacions dels hospitals públics. Com hem vist, els hospitals públics reben cada cop menys diners. Això vol dir que molts quiròfons públics queden sense ús. Davant d'això, els directius de diversos hospitals públics han decidit aprofitar aquests quiròfons tancats per les retallades i operar pacients que paguen (i que passen per davant de llista d'espera, tot i que l'edifici, el quiròfan i els equips són públics!). L'argument és que “amb els diners que es guanyen fent aquesta activitat privada poden fer sostenible l'atenció

pública”. Aquest argument presenta dos problemes fonamentals: d'una banda, obre les portes a les dobles llistes d'espera a hospitals públics, amb el component d'injustícia que això representa. D'altra banda, i més important, els ingressos extra que s'aconsegueixen amb l'activitat privada van a parar a consorcis que, tot i ser públics, són profundament opacs. Això fa que sigui gairebé impossible saber si els diners serveixen per finançar el sector públic. Un exemple és el dels hospitals de Blanes i Calella. L'actual gerent d'aquests hospitals públics, Núria Constans, està implicada en la desaparició de 2,4M€ en mans de diversos gestors i polítics de la zona (veure plana següent). Ara el seu equip defensa l'activitat privada en aquests dos hospitals “per beneficiar els pacients”.

3 Mútues: un gran negoci en mans de la banca

Les llistes d'espera fan que cada vegada més gent opti per pagar una assegurança privada, una solució que a la llarga pot portar problemes. Darrere les promeses d'atenció i dels baixos preus s'amaga una gran quantitat de 'lletxa petita', tal i com adverteix el Col·legi de Metges. Una lletra petita que fa recordar les 'clàusules terra' o de 'valors preferents' del sector bancari. Un fet normal si tenim en compte que darrere les principals mútues trobem a diverses entitats financeres, com La Caixa o la fallida CAM. Un altre aspecte preocupant en relació amb les mútues és que aquestes 'trien' els malalts. Una persona d'edat avançada o amb una malaltia prèvia ho té molt difícil per ser acceptat per una mútua.

Dr. Juan Luís Maestro de León

Justiniano Villarán va ser operat de síndrome piriforme a la Mútua de Terrassa pel doctor Juan Luís Maestro de León. La intervenció la va fer a través de la sanitat privada quan l'hauria d'haver fet per la pública.

El jutjat 3 de Terrassa requereix la Mútua de Terrassa que faciliti la llista d'espera del doctor Maestro de León durant 2012 i 2013 i a quines persones va operar per la pública i a quines per la privada.

“Això no ho opero per la Seguretat Social perquè no em surt dels ous”

L'activitat privada a centres finançats amb diners públics genera situacions tan surrealistes com les que va protagonitzar un metge de la Mútua de Terrassa, un centre on el 85% del seu pressupost prové dels diners públics.

Feia 4 anys que la família de Justiniano Villarán mirava de saber què li produïa aquells dolors tan forts. Finalment l'hospital Parc Taulí de Sabadell dona el diagnòstic: síndrome piriforme o piramidal. Dos anys i mig més tard el responsable de la Clínica del Dolor del mateix hospital li diu a Justiniano: “T'has d'acostumar a viure amb aquest dolor, que serà per sempre”. La família, desesperada, busca i troba un especialista a la sanitat pública de la Mútua de Terrassa, el doctor Maestro de León. Demanen la derivació a la Clínica del Dolor que no tan sols els la nega, sinó que els anima a anar a la visita particular de Maestro de León. Reclamen al Parc Taulí i dos dies després els anuncien la derivació preferent. Dos mesos més tard, però, no tenen cap notícia de la Mútua. Commoguts pels dolors insuportables de Justiniano, decideixen anar a la consulta privada del

doctor. Tot i que li demanen que sigui atès per la pública on Maestro de León té plaça, els respon que no podrà ser perquè la Mútua de Terrassa no disposa de les eines especials que calen. Li pregunten quant valdria i els demana 9.000€. Desesperats, hi accedeixen.

Un cop feta la intervenció quirúrgica per la privada comproven que la Mútua sí disposava de l'instrumental. Aleshores Francisco Villarán, germà del pacient, demana a Maestro de León una factura per mirar de rescabalar els diners. Fou en aquell moment quan el doctor li diu que ell “no opera una síndrome piramidal per la Seguretat Social perquè no li surt dels ous”. Literal, tal i com ha pogut confirmar aquest periòdic.

Mesos més tard Cànida Flores va denunciar un cas similar.

Maestro de León també —segons Flores— la va enganyar dient-li que les llistes d'espera eren molt llargues i que si no s'operava ràpidament, acabaria en una cadira de rodes. Cànida, espantada i adolo-

rida, va acceptar de pagar per un dret que l'assistia com a ciutadana.

En tots dos casos l'advocat José Aznar ha presentat denúncia i són al jutjat d'instrucció número 3 de Terrassa. Ara i en relació amb el cas Flores, el jutge Sergi Casares ha requerit a la Clínica Mútua de Terrassa que aporti la llista d'espera del doctor dels anys 2012 i 2013 per casos d'hèrnia discal i que expliciti quantes intervencions ha fet el facultatiu a la Mútua de Terrassa en aquest període de temps, tant per la sanitat pública com per la privada. El doctor Maestro de León i la Mútua de Terrassa hauran de justificar en seu judicial les seves actuacions. De moment el CatSalut ha multat la Mútua de Terrassa amb 6.012€ per “extraviar” la derivació de Villarán i modificar-ne el diagnòstic.

El cas del doctor Maestro de León va arribar a la redacció del [cafeambillet](http://cafeambillet.com) a mitjan 2013. A partir d'aquell moment l'Associació SICOM, juntament amb els periodistes Oriol Güell i Antfà Castedo, van fer-ne una cobertura exhaustiva. Per aprofundir en aquest cas i veure els vídeos de SICOM: : <http://bit.ly/1vrYxSI>

Mapa d'una sanitat malalta

Durant els últims 30 anys CiU i PSC han creat un sistema sanitari opac i mancat de controls. Un sistema poc democràtic (i poc públic) que ha convertit la sanitat catalana en un niu de corrupció, amiguisme i portes giratòries. Una situació que no només és fruit de l'acció reprovable d'uns pocs, sinó d'un sistema que permet, fomenta i fins i tot oculta l'escàndol · Albano Dante Fachin

1 Blanes i Calella

Els 2,4M€ desapareguts en mans de gestors i regidors

L'escàndol va estar amagat durant anys a la Sindicatura de Comptes però finalment va sortir a la llum: entre els anys 2000 i 2005 una trama integrada per gestors i càrrecs municipals va fer desaparèixer 2,4M€ dels hospitals públics de Blanes i Calella. L'informe 29/2005-IP de la Sindicatura descriu amb tot detall pagaments injustificats, comissions irregulars, lloguers sense contracte, viatges, dinars i nits d'hotel. Entre els beneficiats, el diputat de CiU Xavier Crespo i la regidora del PSC Carme Aragonés. Crespo va vendre el seu consultori privat a l'hospital públic —del qual era directiu— i el va tornar a recomprar en una operació plena d'irregularitats. Crespo va pagar 77.586€ per un consultori valorat en 154.117€. La socialista Carme Aragonés va pagar 43.103€ per dos consultoris valorats en 243.867€. Els fets van ser coneguts per la conselleria de Sanitat —llavors dirigida per la socialista Marina Geli— però en comptes d'actuar, es va decidir tapar tot l'assumepte.

No són casos aïllats. L'opacitat i la manca de retiment de comptes és comú a tot el sector sanitari públic concertat. Al llarg dels últims anys aquesta opacitat ha provocat irregularitats al llarg de tot el sistema. En aquesta pàgina resumim 4 d'aquests casos. Per llegir tots els detalls d'aquests quatre casos i dels vuit restants podeu consultar: <http://wp.me/phxgN-4RJ>

2 Reus

L'escàndol dels informes de 830.000€ que no apareixen

Al desembre de 2006 Carles Manté va deixar de ser director de l'Institut Català de la Salut (ICS). Poc després, Manté va fundar una empresa de "consultoria". Al cap de 8 dies l'empresa de Manté va començar a rebre encàrrecs per fer "informes". El contractant era Josep Prat, president de l'ICS. Arran d'una denúncia presentada pel regidor de la CUP de Reus, David Vidal, la Guàrdia Civil va detenir Prat i Manté. Més d'un any després encara no s'ha pogut trobar cap prova de l'existència d'aquests informes que, en només 4 anys, van reportar 830.000€ a l'empresa de Manté. Aquest és només un capítol de l'enorme trama destapada al voltant de l'empresa pública Innova de Reus, que ha deixat un forat de 202M€ i que estava dirigida per Josep Prat, que cobrava d'amagat 27.000€ mensuals per la seva feina. La investigació no para d'ampliar-se i amenaça alts càrrecs de la Generalitat, entre els quals hi ha Boi Ruiz.

3 Barcelona

Un frau que s'ha emportat 4,6M€ públics.

Poca gent coneix l'Institut d'Alta Tecnologia de Catalunya (IAT), però tothom ha pagat la seva desastrosa gestió. L'IAT va ser creat per construir i gestionar un centre de diagnòstic de referència. Hi participaven una empresa privada (CRC) i tres hospitals públics: Hospital del Mar, Hospital Clínic i Vall d'Hebron, que van posar 160.000€ cadascun. El Ministerio de Ciencia va posar més de 2,5M€ públics en aquesta aventura. Tot i així, el control de l'IAT va recaure en els directius del soci privat, CRC. Finalment, CRC, dirigida per Carles Sampons —impulsor de la candidatura de José Montilla l'any 2007— va fer fallida i va provocar la pèrdua d'un total de 4,6M€ públics i 145.000€ de La Marató de TV3. L'informe de l'administrador concursal destaca que la gestió va estar farcida "d'irregularitats perseguibles administrativament i penalment" i va donar per "perduts" els diners públics. La Sindicatura de Comptes va concloure que la Generalitat va autoritzar la "venda fraudulenta" que va portar l'IAT a la fallida.

4 Badalona

12M€ en contractes irregulars per a un empresari de CiU

El 8 de gener de 2012 l'edició digital de la revista cafèamblllet trencava el silenci i publicava "Ramon Bagó: l'home que es contractava a si mateix amb diners públics". El reportatge detallava el mecanisme que permetia a aquest empresari convergent fer arribar a les seves empreses privades fons públics d'hospitals gestionats pel Consorci Hospitalari de Catalunya, que ell mateix dirigia. La publicació d'aquest reportatge va provocar l'obertura d'una investigació per part de l'Oficina Anti-frau. Dos anys més tard la Fiscalia conclouia que Bagó "va cometre una frontal vulneració de la normativa d'incompatibilitats". Només a Badalona el Grup SERHS de Ramon Bagó va obtenir 12M€ en contractes de manera irregulars. CAFÈAMBLLLET va destapar també com Bagó va obtenir l'any 94 contractes a l'hospital de Mataró sense concurs públic de cap mena, gràcies al suport de regidors de CiU i l'alcalde del PSC, Manel Mas.

Per Albano Dante Fachin Pozzi

Socio-vergència sanitària (o com dos partits han ensorrat la sanitat pública)

El problema de la corrupció a la sanitat pública catalana no és que sigui pública. El problema és, justament, que cada cop és menys pública. CiU i PSC han posat les bases d'un sistema sanitari profundament antidemocràtic. L'any 1996 el diputat d'ERC Joan Ridaó ho va resumir perfectament al Parlament: "La creació d'empreses públiques i ens instrumentals escapen al control polític i democràtic. Tot i que es nodreixen dels recursos públics no estan subjectes al control i la fiscalització democràtica d'aquest Parlament", referint-se a un sector concertat que no ha deixat de guanyar terreny durant els últims anys.

Aquest descontrol sobre els diners de la sanitat —la partida més gran dels pressupostos de la Generalitat— ha tingut com a resultat un sector sanitari on la irregularitat, l'amiguisme i l'opacitat no són l'excepció sinó la regla. Una ràpida mirada als informes de la Sindicatura

de Comptes dels últims anys ens permet ser conscients de l'enorme abast de l'escàndol. Lluny de rectificar, els dos grans partits responsables han triat refermar-se en la seva posició i tapar-se les vergonyes l'un a l'altre. L'últim i patètic exemple va tenir lloc al Parlament, on CiU i PSC van unir-se per boicotejar la comissió d'investigació que havia d'esclarir els escàndols.

Els casos de corrupció destapats als últims tres anys al sector concertat confirmen el que Ridaó va dir al Parlament l'any 96. Per això és realment desconcertant que ERC estigui donant suport a un govern de CiU que ha apostat sense embuts per aprofundir en aquest model corrupte, tal i com demostra el seu interès a desmantellar l'Institut Català de la Salut. Davant aquest escenari polític, la pressió i la mobilització ciutadana seran fonamentals per impedir que la total destrucció del sistema sanitari català sigui un fet.

Per aprofundir-hi:

Diversos mitjans, plataformes i algun càrrec polític han destapat els draps bruts del sistema sanitari. Més enllà de l'escàndol i la indignació, aquests treballs recullen històries impressionants i fins i tot emocionants.

La Salut, el negoci de la vida és un projecte de SICOM i la productora How que al llarg d'un seguit de documentals fa un repàs a la realitat més fosca del sistema sanitari públic. Podeu trobar alguns dels vídeos a www.sicom.cat

Després de dos anys d'investigació i gràcies a l'aportació de més de 1.000 mecenies va veure la llum el llibre *Artur Mas: on són els meus diners?* El llibre descriu tot el procés d'investigació que va permetre destapar alguna de les irregularitats més greus de la història del sistema sanitari català. El llibre està disponible en paper i en format electrònic i es pot descarregar gratuïtament a www.cafeamblllet.com

Periodistes com Oriol Güell, Antía Castedo, Alfons Quintà, professionals com Carmen Pérez i activistes com la PARS, entre molts altres, han escrit algunes de les cròniques més reveladores sobre la sanitat catalana. Les hem recopilat a <http://wp.me/phxgN-4RL>

L'Anuari MEDIA.CAT trenca els silencis mediàtics

- El Grup de Periodistes Ramon Barnils presenta la quarta edició del seu anuari de silencis mediàtics.
- El treball recull 15 temes que han estat silenciats als mitjans de comunicació durant l'any passat.

El passat 29 d'abril es va presentar al Col·legi de Periodistes la quarta edició de l'Anuari dels Silencis Mediàtics, una iniciativa del Grup de Periodistes Ramon Barnils amb l'objectiu de posar llum sobre temes que no han estat suficientment coberts pels mitjans de comunicació. L'anuari d'enguany és el quart que publica el grup i recull una selecció de 15 temes silenciats o que no han rebut una cobertura suficient tenint en compte la seva importància.

Durant la presentació, el president de Grup Barnils, David Bassa, va assenyalar com una de les causes principals d'aquests silencis mediàtics "les pressions dels poders financers, que cada cop són més efectives i la por, el desànim i l'autocensura, que gua-

L'Anuari dels Silencis Mediàtics es pot llegir sencer al web media.cat. També està disponible en format imprès a les llibreries.

nyen terreny minut a minut, hora a hora, dia a dia". Els impulsors de l'anuari veuen també en la precarització de les condicions laborals del periodistes una altra explicació a la situació actual: "La situació en què es desenvolupa l'ofici té un objectiu clar —apunta Bassa—: precaritzar el missatger i, per tant, controlar encara més, el relat, la informació". En aquest sentit, Roger Palà i Sergi Picazo, coordinadors del projecte recorden que "els mitjans estan plens de bons professionals que fan el que poden per fer bé la feina, però les condicions laborals són un obstacle enorme".

Els temes Allarg de les 146 pàgines de l'anuari, 15 periodistes desenvolupen cadascun dels 15 temes se-

leccionats entre un total de més de 90. "El procés de selecció ha estat complex ja que, lamentablement, són molts els temes que no tenen la cobertura necessària" explica Roger Palà. En aquest procés de selecció s'han tingut en compte factors com la distribució geogràfica (amb temes de Catalunya, València, Balears i la Catalunya Nord), l'impacte econòmic o la quantitat de persones afectades.

El projecte ha estat finançat gràcies a una campanya de micro-mecenatge que va aconseguir 10.470€ aportats per 438 donants. El desenvolupament del projecte ha comptat també amb el suport de la Fundació Catalunya, les universitats UPF, UAB, Ramon Llull, UdLL, UVic i Universitat de València.

15 REPORTATGES CONTRA 15 SILENCIS

L'Anuari dels Silencis Mediàtics recull a les seves 146 pàgines els 15 temes més silenciats durant l'any 2013. A continuació us oferim un resum de cada un d'aquest temes. Una invitació a gaudir-los i llegir-los complets.

Un canal amb portes giratòries

Josep Grau, l'actual president de l'empresa que està construint el canal Segarra-Garrigues, és el conseller que va adjudicar l'obra l'any 2002 · David Marín.

El 23 de desembre de l'any 2002, el conseller d'Agricultura Josep Grau (CiU) anunciava la decisió del Govern d'adjudicar la construcció de la xarxa de regadiu del canal Segarra-Garrigues al consorci de constructores Aigües del Segarra Garrigues SA (ASG) per un total de 1.102,6 milions d'euros a pagar en 20 anualitats.

Avui, 13 anys i 600 milions d'euros després, el mateix Grau presideix aquell consorci, i el futur d'aquesta obra milionària de la Generalitat —només superada en inversió per la línia 9 del metro— presenta incerteses pel que fa al seu finançament, el seu ús social i la seva gestió ambiental. El Segarra-Garrigues és un ambiciós projecte que pretén convertir una àrea de secà de la mida de Menorca en un territori regat per aigua abundant, a través d'una gran autopista hidràulica i més de 3.500 quilòmetres de canonades.

Aigües del Segarra-Garrigues és un consorci de constructores liderat per FCC, Agbar i COPISA.

Després de 600 milions d'euros d'inversió, les constructores afirmen que amb el pressupost inicial només es podrà dur a terme un 34% del projecte.

S'ha executat un 70% del pressupost i només hi ha reg efectiu en un 6% del territori previst.

Tot i haver deixat la conselleria l'any 2003, Grau va ser diputat al Parlament de Catalunya fins al 2010. La seva carrera política es va iniciar el 1983 com a regidor a Mollerussa, alcalde d'aquest municipi del Pla d'Urgell entre el 1987 i el 1999, president de la Diputació de Lleida entre el 1990 i el 1999 i conseller d'Agricultura entre el 1999 i el 2003. El fitxatge per AGS es va produir el 2011.

En una anotació dels 'papers de Bárcenas' s'assenyala un ingrés de 30.000€ realitzat per "Polo / Llorens". Aquests noms coincideixen amb els de la constructora lleidatana Romero Polo (participant a la construcció del canal) i amb el cognom del diputat lleidatà del PP, José Ignacio Llorens. Una altra anotació indica un ingrés de 100.000€ sota el concepte "Copisa / Sorigué". Els al·ludits han negat qualsevol pagament.

CANAL SEGARRA-GARRIGUES

El CANAL PRINCIPAL per on circularà l'aigua del Segre des del pantà de Riàlb fins al que s'està Pent a Albagés depèn de l'Estat espanyol.

Cost: **444,5 M€**

Al febrer de 2014 s'hi han invertit:

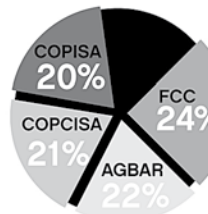
367,2 M€

en 41,5 km dels 85 que té.

La construcció de la XARXA DE REGADIU que regarà els camps depèn de la Generalitat.

Cost: **1.102 M€**

Executor: un consorci privat, Aigües Segarra Garrigues (AGS), liderat per

JOSEP GRAU

Conseller d'Agricultura entre el 1999 i el 2003 per CiU, va ser el conseller que va adjudicar l'obra del canal a ASG. El 2011 va ser nomenat president del consorci que executa l'obra.

Amb data 31 de desembre de 2012 s'hi havien invertit:

677 M€

Només estan disponibles per al reg

5.532 ha

i hi ha reg efectiu en

4.261 ha

El pressupost era previst per a

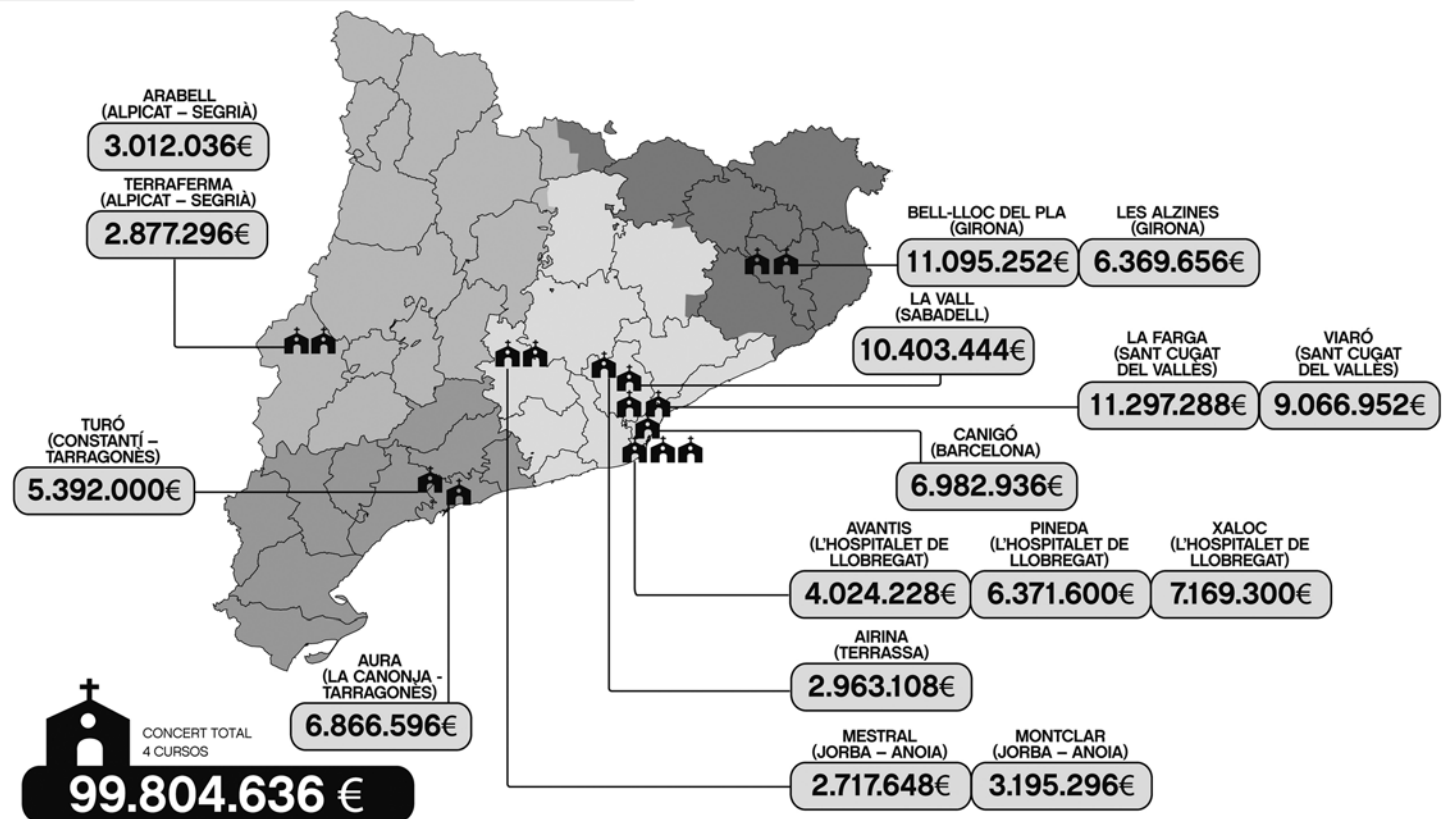
68.200 ha

100 milions per a 16 escoles de l'Opus Dei

La Generalitat catalana subvenciona amb 25 milions d'euros anuals col·legis que segreguen per sexes · Núria Vilà

En un context de retallades a l'educació pública, sindicats, associacions de mares i pares, moviments estudiantils i una part de l'oposició al Govern han tornat a demanar la no-renovació aquest 2014 dels concerts destinats a 16 escoles vinculades a l'Opus Dei que segreguen els alumnes entre nens i nenes. El conveni, renovat l'últim cop pel Departament d'Educació del Govern tripartit, els ha concedit en els darrers quatre cursos un total de 100 milions d'euros, és a dir, una despesa aproximada de 25 milions l'any. CiU, si no hi ha canvis d'última hora, està decidida a renovar els concerts per sis anys més en el cas de l'educació primària i secundària, i per quatre anys en l'educació infantil. Tot i la insistència de l'Anuari Mèdia.cat, la Generalitat s'ha negat a oferir cap xifra oficial de les subvencions concedides a les escoles de l'Opus Dei a Catalunya.

CONCERTS DE LA GENERALITAT A ESCOLES DE L'OPUS DEI

El pressupost d'ensenyament ha disminuït 1.000 milions els últims quatre anys però els fons destinats a l'escola concertada van créixer 41 milions d'euros el 2013.

Els diners que anualment s'emporten les 16 escoles de l'Opus Dei equival al cost de 47.000 beques menjador, la construcció de 5 escoles de primària i crear 1.600 places d'escola bressol.

L'Anuari Mèdia.cat ha intentat donar veu en aquest reportatge a la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, però ha declinat participar-hi. La Conselleria s'ha negat a donar dades sobre els concerts.

Comissions Obreres assenyalava que Catalunya "és una de les comunitats autònomes amb més escoles concertades des dels temps de Jordi Pujol".

Un assessor d'Ensenyament assenyalava que el conflicte es remunta a "quan l'Opus Dei tenia membres al govern de Franco".

Les quantitats abonades pel Departament d'Ensenyament que es mostren a la infografia resulten de la suma de les despeses de funcionament de cada centre educatiu (que varien en funció de les unitats concertades que té cada escola), i dels salaris de personal. Cal destacar que en aquest càlcul no s'inclouen les quotes empresarials a la Seguretat Social, que representen un cost aproximat d'un 30% més l'any a les arques públiques sobre la base salarial. Una quanti-

tat, però, que les escoles concertades no perceben. Així doncs, cal remarcar que es tracta d'unes xifres aproximades, tenint en compte els complements que rep el personal docent de cada escola, ja siguin els de direcció, coordinació, triennis i pagues extraordinàries, entre d'altres. Aquests factors, que depenen singularment de cada cas, impossibiliten obtenir un càlcul acotat dels concerts que es destinen a cada centre educatiu.

Un nou 'projecte Castor' al Bages

Gas Natural projecta un magatzem de gas al subsòl de Balsareny que requerirà la injecció de 50 hm³ d'aigua durant 10 anys · Maite Aguilera

Els terratrèmols originats pel projecte Castor a la costa de Vinaròs han fet saltar les alarmes al Bages, on Gas Natural té la intenció de construir un magatzem de gas subterrani de característiques similars. El projecte, que té l'aval del Govern però està pendent de l'aprovació definitiva per part del Ministeri d'Indústria, consisteix en la creació de vuit cavitats per emmagatzemar-hi gas al subsòl salí d'uns terrenys situats al terme municipal de Balsareny.

El nou magatzem es crearia a partir de la injecció d'aigua i, un cop acabat, tindria un volum suficient per cobrir tota la demanda de gas natural a Catalunya durant 14 dies. El Govern considera que és "una infraestructura estratègica", men-

tre que grups ecologistes i alguns ajuntaments i partits manifesten la preocupació pels possibles efectes sísmics, pels riscos ambientals i per quin serà l'origen del volum d'aigua necessari per fer la nova infraestructura.

El procés produirà un residu de 160 litres per segon de salmorra amb 280 grams de sal per litre, set vegades més que l'aigua del Mediterrani.

Gas Natural assegura que els magatzems en cavitats salines "no suposen cap risc per a la població", tot i que a Europa pràcticament no n'hi ha.

Cau un 32% la protecció contra la violència de gènere

Els jutjats catalans concedeixen sols un 38% d'ordres d'allunyament, mentre que la mitjana espanyola és d'un 60% · Anna Boluda

El 2014 es compleixen 10 anys de l'aprovació de la Llei orgànica contra la violència de gènere. La norma ha suposat la creació de jutjats especialitzats arreu de l'Estat espanyol i l'increment de l'atenció específica sobre aquest fenomen per part dels cossos policials. Però professionals del dret i associacions de dones denuncien manca de sensibilitat als jutjats i mancances de formació. Enmig de tot això, una dada que ningú no sembla capaç d'explicar: a Catalunya només es concedeix un 38% de les ordres de protecció sol·licitades per les denunciants, mentre que al conjunt de

l'Estat la xifra és d'un 60%, i en algunes comunitats arriben fins i tot a un 90%. No sempre ha estat així: l'any 2007, els jutjats catalans en concedien un 70%, però des d'aleshores la xifra no ha parat de reduir-se.

A Catalunya es concedeixen un 38% de les ordres de protecció. Al País Valencià (77%) i a les Illes (76%) la xifra s'incrementa.

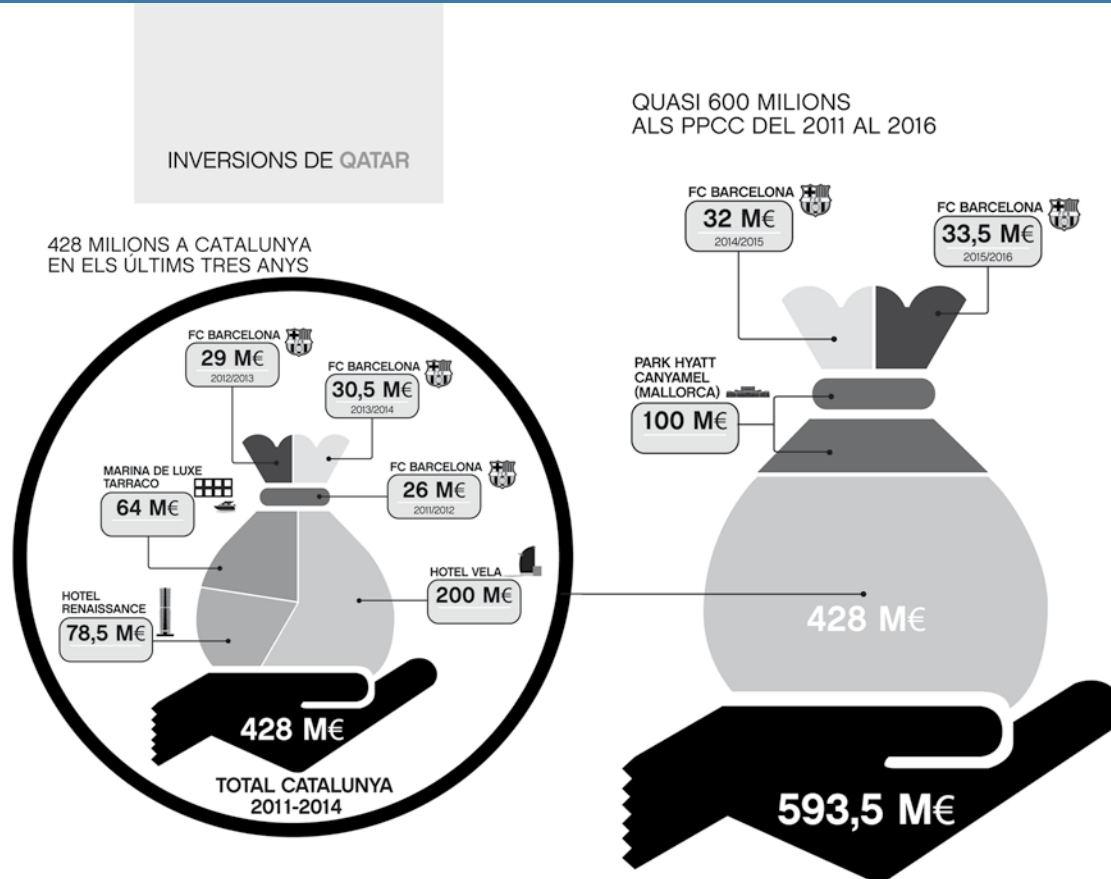
Les denúncies falses són una anècdota: segons la Fiscalia, el 2012 van ser tan sols un 0,0038% del total.

Benvinguts a “Qatarunya”

L'emirat de Qatar, governat per un règim dictatorial, ha invertit 428 milions d'euros a Catalunya en només tres anys · Món Sanromà

L'emirat de Qatar s'ha consolidat com un dels principals compradors als Països Catalans. Els seus fons d'inversió han adquirit la samarreta del Futbol Club Barcelona, els hotels barcelonins Renaissance i Vela, el port Marina Tarraco i un complex hotelier a Mallorca. Els qataris són accionistes majoritaris d'Iberdrola i, per tant, propietaris de centrals nuclears i tèrmiques a Tarragona i a Castelló. En els últims tres anys han invertit 428 milions a Catalunya, una xifra que s'incrementarà fins a gairebé 600 milions el 2016, superant el pressupost del Departament d'Empresa i Ocupació (527 milions). L'agència pública per atraure inversions a Catalunya, ACCIÓ, assenyala que l'interès qatarià és exclusivament econòmic. Qatar ha estat denunciat per Amnistia Internacional per no respectar els drets més bàsics. Human Right Watch va demanar “posar fi a la Llei de patrocini, la llei qatariana que fa que els treballadors estrangers, entre altres coses, no puguin canviar de feina ni entrar o sortir del país sense el permís del seu empresari i que dificulta que els treballadors es queixin en cas de rebre abusos”.

Qatar utilitza diferents fons d'inversió, però tots estan sota el control de la família de l'emir, els Al-Thani.

Amnistia Internacional ha fet informes en què denuncia la vulneració dels drets humans a Qatar, sobretot els dels treballadors estrangers, però també els drets de les dones i dels homosexuals.

Els qataris són propietaris de centrals nuclears i tèrmiques a Tarragona i Castelló.

El secretari general de la Internacional de Treballadors de la Construcció, Ambet Yuson, va afirmar que l'habilitat de Qatar per organitzar el Mundial de futbol de 2022 depenia totalment de "l'explotació de treballadors estrangers que està quasi en la línia dels treballs forçats"

Cañete i Matutes, els més beneficiats per la llei de costes

La reforma de la legislació sobre el litoral aprovada pel Govern del PP podria afavorir els interessos empresarials d'actuals i antics membres del partit · Alba Vera

El ministre Miguel Arias Cañete, responsable de la reforma de la Llei de costes que retorna una part del territori de la costa a les mans de sectors privats, pot convertir-se ell mateix en un dels principals beneficiaris del canvi legal. Un informe elaborat per Greenpeace assenyala que el canvi de la llei de Zapatero beneficiarà negocis de Cañete i d'empresaris vinculats al PP com Abel Matutes o Juan Bautista Soler. La nova normativa modifica l'espai de domini públic marítim-terrestre i amnistia una desena de municipis de la costa espanyola. Diferents organitzacions ecologistes han denunciat l'arbitrarietat de la nova legislació i els possibles beneficis per a l'explotació en mans del sector privat.

Greenpeace denuncia les relacions i els interessos del ministre vinculant-lo a empreses amb interessos al litoral de la Península i de les Canàries.

Juan Bautista Soler, un dels constructors valencians més beneficiats, veu com se salvaran deu edificis a la platja de la Patacona.

Cañelles, expresident balear, recupera opcions de negoci a les salines de Formentera, que han perdut la protecció que tenien.

Mango pagarà per l'accident de Bangla Desh

L'empresa catalana s'afegeix en l'últim moment al fons internacional per compensar econòmicament les víctimes després de rebre pressions arreu del planeta · Jaume Portell

El 24 d'abril de 2013, Rana Plaza, un edifici ple de tallers tèxtils a Dacca (Bangla Desh), va desplomar-se. Hi van morir 1.133 treballadors i n'hi van quedar ferits uns 2.000. Va ser el pitjor accident laboral de la història del país. L'empresa catalana Mango, amb producció a la planta, ha negat cap responsabilitat en la tragèdia i, només en l'últim moment i després de rebre tot tipus de pressions, va acceptar afegir-se al fons de compensació internacional supervisat per l'Organització Internacional del Treball. La marca presidida pel multimilionari Isak Andic rebutja, a preguntes de l'Anuari Mèdia.cat, fer pública quina ha estat la seva aportació al fons. Les reaccions de marques com Primark, El Corte Inglés o Inditex –que no tenia producció al Rana Plaza– van ser molt diferents: des del primer moment van acceptar ajudar econòmicament les víctimes.

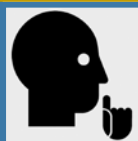
Figaró: el Portoalegre català

El poble del Vallès Oriental practica des de fa 10 anys la democràcia participativa i sotmet un 18% del seu pressupost a votació dels veïns · Allosa Ajanovic

El 2013 va estar marcat per reivindicacions que demanaven una democràcia més participativa. A Figaró-Montmany, un poblet del Vallès Oriental, això és una realitat des de fa més d'una dècada. Des de l'arribada de la Candidatura Activa del Figaró a l'alcaldia, l'any 2003, la participació ciutadana és l'eix vertebrador de les polítiques municipals. Seguint l'exemple de la ciutat brasilera de Porto Alegre, ha arribat a sotmetre un 18% del pressupost a la voluntat dels seus veïns i aconsegueix mitjanes de participació en les seves consultes d'un 30%. El poble ha remunicipalitzat l'aigua, contra corrent de la política de privatitzacions de l'Ajuntament de Barcelona o de la Generalitat. La crisi els ha obligat a aturar-se i reinventar el seu model durant l'últim any. Ara, però, la reforma de les administracions locals del Govern espanyol amenaça d'engegar a rodar el seu model.

Espai Contrabandos · La llibreria C/ Arc de St.Cristòfol de l'edició independent i el llibre polític 11-23 Barcelona

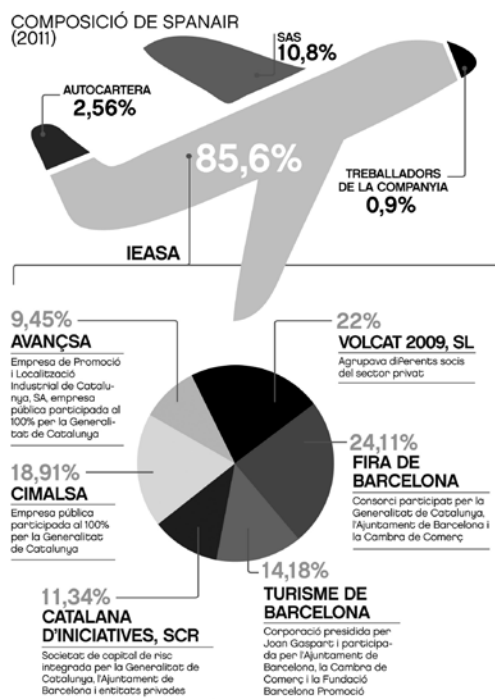
www.espaicontrabandos.wordpress.com

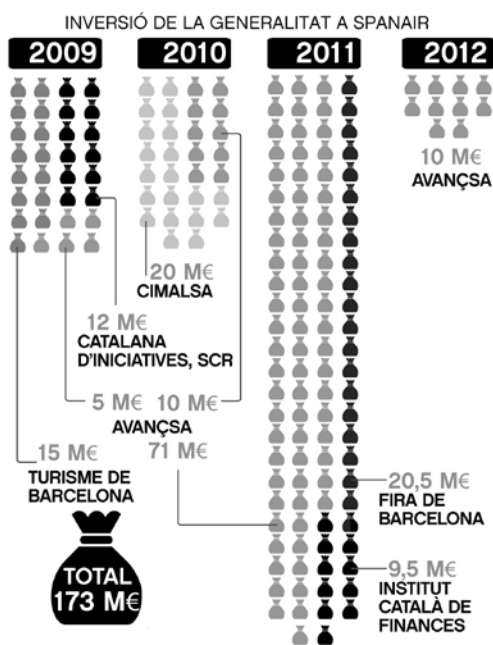
173 milions d'euros públics per a Spanair

La Fiscalia vol que els gestors de l'aerolínia fallida paguin 72M€ per solucionar el dèficit generat per la seva gestió · Susana Pérez-Soler

El 27 de gener de 2014 es van complir dos anys de la fallida de Spanair. L'aerolínia va ser adquirida el 2009 per un grup d'empresaris catalans que pretenien convertir-la en una companyia "de bandera" que possibilités la creació d'un hub a l'aeroport del Prat. Des del 2009 fins al gener de 2012, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona van contribuir de forma directa o indirecta a relançar l'aerolínia. No hi ha una xifra oficial sobre els diners que van invertir en el projecte, però s'eleva com a mínim fins a 173 milions d'euros, segons la suma realitzada per l'Anuari Mèdia.cat a partir de les dades facilitades al Parlament per la conselleria d'Economia i de la investigació elaborada per la Fiscalia de Barcelona en el marc de la instrucció del concurs de creditors de la companyia.

173 M€ PÚBLICS PER A SPANAIR

El 2009, un 54% del capital de Spanair va quedar en mans d'empreses o consorcis amb participació pública.

La participació en l'empresa, la va liderar Volcat 2009, una societat patrimonial integrada per una vintena d'empresaris vinculats a la patronal FemCat.

Amb l'arribada d'Artur Mas al Govern de la Generalitat les ajudes públiques van incrementar-se.

Segons la Fiscalia, entre els implicats en la fallida es troben Jordi Bagó, (Grup SERHS), Josep Mateu, (president del RACC), Tàtxo Benet, fundador de Mediapro i Joan Gaspar.

Més silencis

Els Països Catalans, a la cua d'europa en acollida a refugiats

L'Estat espanyol només acull l'últim any 725 sirians dels 2,5 milions que han fugit de la guerra. Tan sols uns quants centenars viuen València i a Barcelona.

Bertran Cazorla

31,5 milions en 'supersous'

Els 86 directius dels Països Catalans en les empreses de l'Ibex-35 cobren 366.562 euros anuals de mitjana

Laia Altarriba

51 imputats i vuit condemnats

Un 17% de consellers que han tingut els successius governs dels Països Catalans ha estat imputat en casos de corrupció.

Sònia Bagudanch

Autocrítica als Mossos d'Esquadra

Policies i experts en seguretat reclamen, des de dins, una policia catalana més democràtica i respectuosa amb els drets cívics

Víctor Saura

Càrrecs intermedis dels Mossos d'Esquadra que parlen des de l'anonimat, experts policials d'alt nivell i caps polítics de la seguretat catalana critiquen per primer cop des de dins els comportaments fora de la llei, no ètics o d'abús de poder dels seus companys. Assseguren que aquestes actituds són molt minoritàries, però a la vegada reivindiquen una policia catalana democràtica, respectuosa amb els drets cívics i allunyada dels

tics d'altres policies del passat. L'Anuari Mèdia.cat ha tingut accés a un article inèdit d'un mossos d'esquadra que denuncia aquesta passivitat còmplice davant les males pràctiques d'alguns agents i que demana que la policia catalana tingui "vocació de servei" al ciutadà. Alguns d'aquests policies anònims reconeixen que "hi ha poca cultura crítica i la dissidència es viu com una heretgia".

La major part d'agents investigats per afers interns per un cas de mala praxi ho són arran de la denúncia d'un company, però la xifra no es coneix perquè és matèria reservada.

Denúncies d'assetjament laboral a Mercadona

Treballadors de la cadena de supermercats valenciana rellaten diversos casos d'abusos i de repressió sindical

Sandra Temprado

Un centre del món desèrtic

La gran superfície comercial de l'estació del TGV de Perpinyà registra una ocupació de tan sols un 15% de les botigues

Esteve Valls

omplim els buits

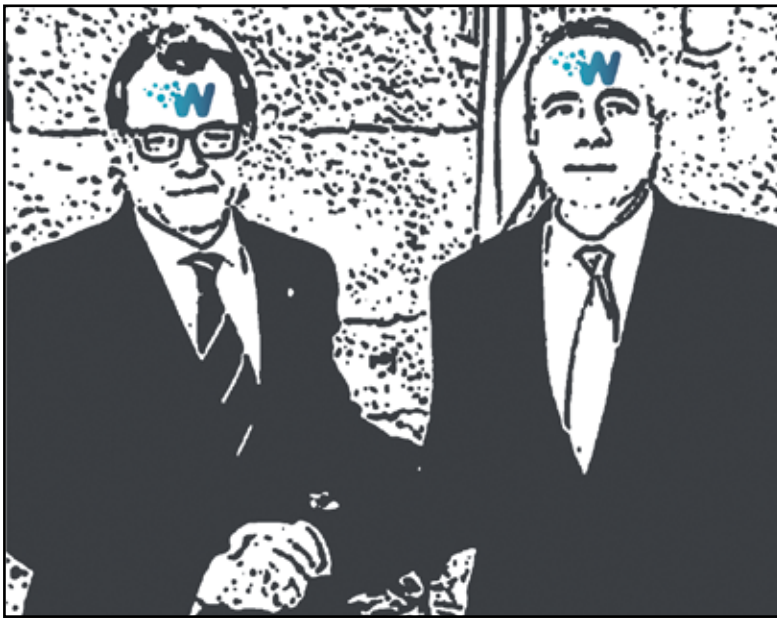
ANUARI
MÈDIA.CAT

ELS SILENCIS MEDIÀTICS DE 2013
Descarrega'l a www.media.cat/anuari

Barcelona World: una gran oportunitat o... UN ALTRE PILOTASSO?

CiU, PSC, UGT, mitjans de comunicació... tothom aplaudeix el projecte de casinos de Barcelona World a Tarragona. Tothom? Tothom no. Cada cop més veus s'aixequen contra el que ja es qualifica com un 'macro-pilotaso polític-empresarial'

El passat 30 de març Artur Mas i el líder dels socialistes, Pere Navarro, van aparcar les seves diferències i van escenificar amb una encaixada de mans l'acord de CiU i PSC per tirar endavant el projecte Barcelona World, un macro complex de casinos i hotels al costat de Port Aventura, a Salou. "Barcelona World és una oportunitat de transformació i de creació de riquesa" va dir el conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig. Per la seva banda el PSC definia el projecte com una oportunitat per "potenciar la indústria com a sector clau de la sortida de la crisi". Però Barcelona World no només ha aconseguit posar d'acord CiU i PSC. Les quatre cambres de comerç de Tarragona, la patronal PIMEC i el sindicat UGT han fet pinya i han fet públic un manifest titulat "Volem Barcelona World" on afirmen que "és una ocasió única i irreplicable per consolidar-nos com a destinació turística mundial d'alta qualitat" i destaquen "la creació de 30.000 llocs de treball quan estigui en ple funcionament".

"Ni tan sols existeix cap projecte tècnic, ni cap pla de negoci"

Desmantant Barcelona World

El passat 26 d'abril va tenir lloc a Barcelona un seminari que posava sobre la taula aspectes desconeguts (i silenciats) del macro-complex. Sota el títol 'Desmantant Barcelona World' el seminari aplegava tres entitats amb sòlids arguments contraris al projecte: l'Assemblea Aturem BCN World, el Centre per a la Sostenibilitat Territorial i Alba Sud, Grup d'Investigació i Comunicació per al Desenvolupament.

I si segueix pujant el preu del petroli?

La primera intervenció va anar a càrrec d'Ernest Cañada, coordinador d'Alba Sud i membre del Centre per a la Sostenibilitat del Territori

(CST). Segons Cañada les grans corporacions que s'amaguen darrere el projecte "exigeixen per garantir el creixement del seus guanys, precarització laboral, canvis en les normatives urbanístiques i privatització dels valors naturals comuns i generen processos especulatiu per a l'enriquiment ràpid dels que s'han afanyat a adquirir els terrenys on els projectes volen encabir-se". Pel que fa a l'èxit del projecte a mig termini Cañada apunta un altre perill: "En l'actual context de 'pick oil' i de la fi dels combustibles barats, seguir apostant per un model de desenvolupament tan dependent dels combustibles fòssils resulta una opció certament suïcida".

"Un gran esperpent"

El geògraf i professor de la URV Sergi Saladié va definir el projecte com "un gran esperpent i una extravagància, una fugida endavant que torna a apostar pel totxo, l'especulació i el malbaratament de recursos i una recerca del titular fàcil, que promet uns llocs de treball

que en la realitat ja han rebaixat expectatives".

Actuant de manera servil

L'ambientòleg i portaveu de l'Assemblea Aturem BCN World, Joan Pons, va fer una lectura del consens que provoca el projecte a certs sectors: "trobem consensos empresarials amplis que apleguen les Cambres de Comerç de Tarragona, Reus i Valls amb el suport sindical de la UGT, que han actuat de manera servil literalment al dictat dels promotors del projecte". Uns promotors encapçalats, entre d'altres, per Melco Crown Entertainment, "una operadora de casinos de Macau amb vincles amb la màfia xinesa" i on destaca la figura d'Enrique Bañuelos, qui ha fet fortuna gràcies a la bombolla immobiliària amb un currículum en què destaquen projectes fallits i querelles diverses.

Pilotaso o oportunitat?

Davant el suport de les elits polítiques i empresarials i de l'oposició d'activistes i experts, la pregunta de si estem davant una oportunitat o un pilotaso, és inevitable. Però hi ha un fet certament preocupant: més enllà de les promeses de llocs de treball i prosperitat, les negociacions i els detalls del projecte són molt opacs. En aquest sentit Saladié recorda que "ni tan sols existeix cap projecte tècnic, ni cap pla de negoci". Un fet que obliga a tenir en compte l'advertència de Cañada: "molts cops no es tracta més que de fum que es ven i es compra".

LES PIRUETES DEL PSC

Quan es va conèixer el projecte BCN World, Pere Navarro va acusar CiU de "treure un conill del barret" i va demanar "més seriositat a l'hora de plantejar projectes econòmics". Fa poques setmanes, el diputat del PSC Xavier Sabaté afirmava: "els socialistes no acceptarem en cap cas una rebaixa d'impostos del 55% al 10% per a BCN World. Seria una mesura incomprendible". En menys de tres mesos, el PSC ha passat de no acceptar-la en cap cas a acceptar-la.

TERRENYS DE LA CAIXA

Els terrenys on s'ubicaria BCN World són propietat de La Caixa. La diputada d'ICV-EUiA, Hortènsia Grau apunta: "Es canvia el pla d'usos i l'edificabilitat de manera que ens podem trobar amb edificis de 20 plantes i amb un pilotaso de terrenys que ara valdran més. El projecte de llei posa les condicions perquè els propietaris puguin obtenir-ne més beneficis".

REBAIXA D'IMPOSTOS A MIDA

L'acord entre CiU i PSC preveu una rebaixa d'impostos sobre el joc, que passarien del 55% al 10% per als responsables del BCN World però també per als casinos i joc que ja estan pagant un 55%. Per al diputat David Fernández de la CUP la conclusió és clara: "Els treballadors seguiran pagant un IVA del 21% i un IRPF alt i al capitalisme ludópata i mafiós li abaixem els impostos del 55% al 10%".

ENRIQUE BAÑUELOS

Un dels impulsors del BCN World és Enrique Bañuelos que va fer fortuna durant la bombolla immobiliària a València. Astroc, la seva empresa immobiliària, va protagonitzar un escàndol que va deixar milers d'inversors en la ruïna. Un soci destacat de Bañuelos és Alejandro Agag, gendre d'Aznar, amb qui va impulsar la Formula E, de cotxes elèctrics.

EL 31 DE MAIG, MANIFESTACIÓ A SALOU

Diverses plataformes ciutadanes estan impulsant una campanya informativa i de lluita contra el macro-projecte. Destaca la manifestació convocada per al 31 de maig a les 19h a la Plaça Bonet de Salou. Per la seva banda, ICV-EUiA i la CUP han presentat al registre del Parlament una petició perquè el Consell de Garanties Estatutàries dictami si l'acord CiU-PSC sobre BCN World s'ajusta a la legislació vigent.

APROFUNDEIX

www.albasud.org
aturembcnworld.blogspot.com
nojuguem.wordpress.com
A Twitter: @BcnWorldNo

DRET A DECIDIR?

Un projecte com Barcelona World tindria un impacte enorme en la vida econòmica i social de tot Catalunya. Per això cada cop són més les veus que demanen poder decidir de manera democràtica sobre aquest macro-projecte. En aquest sentit s'han manifestat els impulsors del Multireferèndum, que inclouen entre les preguntes que sotmetran a votació el proper 25 de maig la següent: "Està d'acord a tirar endavant el BCN World?". La pro-

posta de poder decidir democràticament sobre el Barcelona World ha rebut el suport de formacions com la CUP i EUiA. ERC, tot i no donar suport a una consulta en aquest sentit, s'ha mostrat clarament contrària al projecte. Oriol Junqueras va destacar que "podria haver-se fet d'una altra manera" i va afirmar que és "un mal acord que menysté la capacitat de negociació de les institucions catalanes"

Més informació sobre la consulta impulsada pel Multireferèndum: MULTIREFERENDUM.CAT

Opinions a tenir (MOLT) en compte

Josep Fontana
Historiador. Autor de *Por el bien del imperio. Una historia del mundo desde 1945*

"Cal aprendre de totes les velles victòries i honorar les velles derrotes, però necessitem, sobretot, preparar-nos de cara al futur per tal de fer front a un enemic que ha canviat de mètodes i s'ha reforçat considerablement. I em temo que encara no estem a punt per fer-ho. Hauran de ser les joves veus que sorgeixen de l'experiència dels combats d'avui, com moltes de les que s'han aplegat en aquestes pàgines, les que hauran d'elaborar la resposta que ens cal".

Del pròleg del llibre *"Perspectives"*
PDF a bit.ly/1ng8M89

Esther Vivas
Periodista, sociòloga i investigadora en polítiques agrícoles.

L'Estat espanyol és l'únic país de la UE que conrea blat de moro transgènic a gran escala, sobretot a Aragó i Catalunya. Es calcula que aquí es sembla el 80% de la producció de tot Europa (...) Per què? El seu cultiu va començar el 1998, sota el govern d'Aznar, i amb la producció de la varietat de blat de moro transgènic Bt176 de Syngenta, que el 2005 va ser prohibida pels seus efectes negatius en l'ecosistema. (...) Els vincles estrets entre indústria biotecnològica, principal promotora dels Organismes Genèticament Modificats, i les institucions públiques expliquen el perquè.

De l'article "Transgènics: Spain is different" Complet a bit.ly/1kBUvjz

Cinisme europeu

Joan R. Lladós.
Farmacèutic

Revistes de prestigi com The Lancet reconeixen que "la crisi econòmica i les mesures d'austeritat tenen un efecte negatiu sobre la Salut Pública" a quasi tots els països, i sobretot a Grècia, Itàlia i Espanya. El cas de Grècia és especialment lacerant, amb un fort increment dels intents de suïcidi i incidència del VIH; s'han incrementat les taxes de morbiditat i de mortalitat.

La de més grans de 55 anys és la més alta des de 1949. I com a Espanya, hi ha més nens en la pobresa i empitjora la salut maternoinfantil.

Resulta, doncs, molt cínica la publicació d'un Informe a la UE en què demana a Espanya que deixi de posar en perill la sostenibilitat dels sistemes públics i prioritzi la despesa pública i el finançament de la sanitat, l'educació i el subsidi d'atur per aconseguir creixement i cohesió social.

Segons l'informe, les mesures que han pres els governs d'Espanya, Itàlia, Irlanda i Portugal posen en perill a curt termini la sostenibilitat futura del Sistema Sanitari "i poden crear noves ineficiències i empitjorar l'accés i la qualitat de l'assistència i la salut". Les retallades en sanitat, afirmen, es limiten a augmentar la despesa en el futur. Sota l'emblema de l'eficiència, doncs, només s'ha aconseguit augmentar les llistes d'espera que desesperen. En què quedem, doncs? Sembla que en cinisme pur.

Miren Etxezarreta
Doctora en economia per la London School of Economics.

Cal distingir entre el deute públic i el deute privat. El deute públic, baix en els darrers anys, ha pujat pel suport que ha donat a les grans empreses i que no ha donat a les famílies. El problema del deute públic d'Espanya, fins fa molt poc no era un problema de la part pública, era un problema del deute privat, dels bancs i les grans empreses.

Llegeixi l'article complet a bit.ly/1kyHbv5 o capturant el codi:

Pascual Serrano
Periodista. Autor del llibre "La culpa es de los libros" i "La comunicació jibarizada".

Una de les degradacions del periodisme és la facilitat amb què professionals i directius dels mitjans s'empassen les versions oficials del poder. Ja Noam Chomsky i Edward S. Herman en *Els guardians de la llibertat* presentaven els filtres pels quals han de passar les notícies per ser difoses, i assenyalaven que els principals proveïdors de notícies són els departaments de premsa dels governs i de les grans corporacions. (...) I així es va escrivint la història d'una ciutadania mundial enganyada per governs i poderosos amb la complicitat de mitjans de comunicació. Es tracta del mateix format de les inexistents armes de destrucció massiva a l'Iraq que, a petita escala però amb la mateixa metodologia, es va repetint cada setmana.

Article complet capturant el codi o a bit.ly/S7VdNg

Com la tanca de Melilla travessa Barcelona

Tanquem Els CIEs · tanquemelscies.blogspot.com.es

Darrerament hem sentit molt a parlar de les morts i les vulneracions de drets humans que han patit alguns immigrants que intentaven saltar la tanca de Melilla, però què passa amb els immigrants que aconsegueixen passar-la? Com es tracta els immigrants que viuen i treballen aquí des de fa anys? És possible que acabin en un CIE i que aquí els seus drets humans continuïn sent vulnerats.

Què és un CIE i per què s'ha de tancar?

Els CIE són Centres d'Internament per a Estrangers i en tenim un a Barcelona junt amb 6 més arreu de l'Estat. Són centres de caràcter no penitenciari on es retenen fins a 60 dies els migrants als quals se'ls ha obert un procediment de devolució o d'expulsió del país.

La seva funció teòrica és que la persona estigui localitzable mentre es tramita el seu procediment, però en realitat va molt més enllà.

A la pràctica els CIE són presons per als migrants mentre esperen a ser retornats als seus països, presons per no tenir els papers en regla, per no ser ciutadans de "l'Europa dels drets".

Aquests centres depenen del Ministeri d'Interior i estan gestionats per la Policia Nacional, és complicat saber què hi passa perquè són profundament opacs i tracten de ser invisibilitzats per l'Estat. El nostre CIE és a la Zona Franca, amagat entre pavellons i ciment, però la barbàrie que hi succeeix el porta a les planes d'aquesta publicació. Els CIE existeixen des que l'any 1985 es va aprovar la primera Llei d'Estrangeria de l'Estat espanyol, i des d'aleshores han anat

prenent importància fins a ser avui dia un dels pilars bàsics de les polítiques migratòries europees. No són però una taca negra espanyola, hi ha centres d'internament per estrangers repartits per tot Europa. Formen part d'un dispositiu destinat a controlar els fluxos de migració que fa que la frontera sigui permeable per als rics i impermeable per als pobres segons les necessitats del mercat.

La vida al CIE

Les instal·lacions on es situen aquests centres sovint no compleixen les mínimes condicions d'habitabilitat i de vegades són antigues presons o comissaries o fins i tot vells hospitals psiquiàtrics. Al CIE de Barcelona, comparteixen cel·la fins a 8 persones en pessimes condicions de vida, sense accés al lavabo durant la nit, sense accés a activitats culturals i amb una atenció mèdica més que precària.

15 de juny

Enguany el dia 15 de juny, #15J, és el dia estatal contra els CIE, el dia abans diverses plataformes en defensa dels drets dels migrants convoquen tota la societat civil a manifestar la nostra oposició a aquests centres i a la política migratòria discriminadora i racista que representen. La manera en què una societat tracta les persones migrants defineix la societat en què vivim i, per tant, ens afecta a totes. No volem viure en societats racistes ni discriminatòries, per això exigim el tancament dels CIE.

LA INFORMACIÓ LOCAL INDEPENDENT ÉS POSSIBLE

La informació local està en mans de la propaganda política i de la desinformació. Cal una plataforma independent que actuï des del nivell local i a tot arreu, de forma solidària però autònoma. El projecte tecnològic (web/tv) ja està en funcionament disponible per a la creació d'una cooperativa, la seva revisió i el llançament.

JUNTS I JUNTES PODEM!

Periodistes, programadors, dissenyadors i gent del màrqueting. Us esperem amb el telèfon de contacte, el vostre perfil i la localització.

periodismelocal@gmail.com

Directa

Cap poder polític ni financer condiona el que fem...

...ni ho farà, mentre hi sigueu

Subscriu-t'hi, és el moment

Les noves subscripcions anuals de 75€ tindran 5€ de descompte

Vàlid fins el 15 de juny

#ÉsElMoment

Directa.cat/subscribe

Primer els de casa? No. Primer, justícia.

Prop de 30 entitats catalanes posen en marxa una campanya contra el racisme i la xenofòbia. L'objectiu és desmuntar el discurs de les formacions polítiques xenòfobes.

“No votis injustícia”. Aquest és el lema de la campanya llançada el passat 6 de maig per una trentena d'entitats amb l'objectiu de frenar l'avenç del discurs xenòfob. Els seus impulsors expliquen que “davant l'augment preocupant d'opcions polítiques amb discurs racista que pretenen legitimar la discriminació cap a les persones d'origen estranger aprofitant-se del context de crisi econòmica i social, ens unim per convertir les properes eleccions en una oportunitat per reduir l'ascens de polítiques xenòfobes”.

L'objectiu dels impulsors de la iniciativa és generar debat públic al voltant de l'argumentari “primer els de casa”, amb la finalitat de donar resposta i desmuntar un discurs agressiu i populista “que identifica de manera falsa, hipòcrita i irresponsable una part

de la població del nostre país com a responsables dels problemes socials que estem patint” expliquen els impulsors a través del web creat per a aquesta campanya: www.novotisinjusticia.com.

Una campanya de carrer

La campanya està dissenyada per córrer per les xarxes socials, però sobretot té un component de carrer. “Cal que arribem als veïns i veïnes dels barris on és més elevat el risc que partits xenòfobs obtinguin bon resultat electoral”, expliquen els seus impulsors. Per aconseguir-ho es convida a organitzar “accions locals” pensades i desenvolupades des dels barris. Les persones interessades a participar trobaran al web de la campanya tota mena de materials i guies per posar en marxa aquestes accions locals.

OCTAVETES Per la seva banda l'entitat Unitat Contra el Feixisme i el Racisme ha posat en marxa una campanya contra les candidatures d'extrema dreta on es repartiran milers d'octavetes com aquesta:

Crida de les candidatures i forces polítiques de cara a les eleccions europees...

No votis als hereus de Hitler i Franco!

A aquesta campanya s'han unit més de 200 entitats d'arreu de Catalunya.

Ens preocupa l'extensió, per gairebé tota Europa, de l'extrema dreta. Aquesta pren diverses formes, des del nazisme descarcat (Jobbik, Alba Daurada), passant pel feixisme disfressat de demòcrata (el Front National de Marine Le Pen o la Lega Nord), fins al populisme xenòfob (UKIP o Geert Wilders). Tot i aquestes diferències, Le Pen i Geert Wilders han pactat una candidatura conjunta per a les eleccions europees del proper 25 de maig, amb la que amenacen amb ser una de les forces més votades a diversos països.

A l'Estat espanyol, sembla que hi haurà diferents candidatures d'extrema dreta, com ara els nazis de “España en Marcha” i de Democracia Nacional —que inclouen dirigents que proposen una sublevació armada i militants que duen a terme brutals agressions al carrer— i el populisme d'extrema dreta de Vox, on participa Alejo Vidal-Quadras. Obtinguin o no un vot important, aquestes forces representen una amenaça per a la democràcia i la convivència.

És molt perillós quan altres partits imiten els seus discursos xenòfobs, islamòfobs, o gitanòfobs, o bé respecte a la qüestió nacional i les llibertats sexuals. L'experiència de França demostra clarament que quan els partits institucionals copien les idees de l'extrema dreta, a la llarga no li resten suport sinó que la normalitzen i l'enforteixen.

Amb la situació de crisi actual, el feixisme és una amenaça real, però la seva victòria no és inevitable. Som moltes més les persones que defensem una societat plural i democràtica, les que celebrem la nostra diversitat i riquesa cultural, les que volem la justícia social per a tothom, sense importar el color de la pell, el gènere, la religió, l'orientació sexual...

Així que amb aquesta declaració unitària no demanem el teu vot; simplement et demanem que rebutgis les falses i perilloses “solucions” presentades per l'extrema dreta. No votis als hereus de Hitler i Franco!

Aquesta crida l'han signada persones de les principals candidatures i forces polítiques progressistes. Per veure la llista completa i actual, consulta redunitaria.wordpress.com

Xarxa Unitària Contra el Feixisme i el Racisme

Un espai de coordinació entre moviments unitaris contra l'extrema dreta. Per a més informació: redunitaria.wordpress.com · redunitaria@gmail.com · www.facebook.com/redunitaria

LA CAMPANYA

Preguntes i respostes

Un dels materials de la campanya consisteix en una guia que dona resposta a alguns dels mites al voltant de la immigració.

ENS ESTAN ENVAIANT?

Dir que Catalunya està “envaïda” per persones d'origen estranger és fals. A més, des de 2010 el nombre de persones estrangeres a Catalunya s'ha reduït.

S'EMPORTEN TOTES LES AJUDES I ELS PISOS DE PROTECCIÓ OFICIAL?

No hi ha cap prestació específica assignada a persones d'origen estranger, ni se'ls dona prioritat a l'hora de rebre cap ajuda. De fet, a causa dels requisits que s'exigeixen, moltes persones estrangeres estan excloses de les ajudes d'habitatge, beques, prestacions...

COL·LAPSEN EL SISTEMA SANITARI I ELS SERVEIS SOCIALS?

Les persones d'origen estranger van al metge menys que les persones autòctones, i el seu consum farmacèutic és menor.

ENS ROBEN LA FEINA?

És fals. No desplacen les persones autòctones dels seus llocs de treball. En molts casos, tenen pitjors condicions de feina, horaris abusius, salaris més baixos i són les més afectades per l'atur.

NO PAGUEN IMPOSTOS

La gran majoria de les persones d'origen estranger que treballen amb autorització de residència cotitzen a la Seguretat Social i paguen els impostos que els corresponen.

SÓN TOTS DELINQUENTS?

La gran majoria de les persones condemnades cada any per delictes a l'Estat espanyol són de nacionalitat espanyola.

SÓN UN PES PER AL PAÍS?

Les persones d'origen estranger aporten a l'Estat més del que reben. Són majoritàriament joves que contribueixen a mantenir l'estat social amb els impostos que paguen.

COL·LAPSEN I BAIXEN EL NIVELL DE LES ESCOLES?

Nens i nenes d'origen estranger no són la causa de la baixa qualitat de l'educació. El problema real és la baixa inversió pública. A més, és fals que s'emportin la majoria dels recursos o rebin més beques menjador.

WWW.NOVOTISINJUSTICIA.COM

#NOVOTISINJUSTICIA

ENTITATS

Una lectura crítica
dels mitjans

Un anàlisi de

Un 'detall' del viatge del Rei a
Bahrain que ha passat per alt

Las recents gires del Cap d'Estat espanyol, Joan Carles I, per diferents països del Golf Pèrsic, han estat força cobertes mediàticament. Els viatges han estat, a més, vinculats a una campanya de promoció mediàtica que ha tingut molt d'èxit segons unes enquestes secretes encarregades per la Zarzuela. Tot i l'opacitat de les fonts, mitjans com La Vanguardia no han dubtat a convertir en notícia aquesta "remuntada" en la valoració ciutadana de la institució monàrquica. Altres, com La Razón, encara han anat més lluny i ho han destacat en portada.

Fa just un any ja hi va haver una altra recuperació "miraculosa" de la popularitat reial que molts mitjans van publicar basant-se només en fonts de la Zarzuela. El fet que enquestes posteriors demostrassin que eren falses no ha impedit a aquests diaris tornar a caure en la mateixa errada.

Ara, segons sembla, els motius per aquesta revalorització de la figura del Rei serien els contractes aconseguits per diferents empreses de l'Estat espanyol en aquests països gràcies a la seva mediació. Només Fomento de Construcciones y Contratas (FCC) calcula en 2.500 milions d'euros el possible valor dels projectes encarregats a la regió, però els acords serien molt més amplis. Així, segons El País abastarien "des de les energies renovables al tractament de l'aigua, la tecnologia de la informació o les infraestructures de transport". En canvi, la majoria de les cròniques obvien un altre sector especialment beneficiat per aquesta visita comercial: el militar. Empreses com Navantia o Santa Bàrbara opten a contractes suculets en països com Bahrain, Aràbia Saudita o Qatar, en alguns casos gràcies al fet que països com Alemanya han bloquejat els acords per manca de garanties en la defensa dels drets humans. No és casualitat que el ministre espanyol de Defensa, Pedro Morenés, formés part de la delegació.

Però a més, els contractes militars no tenen només una dimensió militar, sinó també una altra de política, ja que normalment van associats a un acord de cooperació en matèria de defensa que garanteixi la transferència tecnològica necessària, la formació i el subministrament de recanvis; en definitiva, una aliança militar.

Per saber que l'Estat espanyol ja és formalment aliat militar de règims tan opacs i poc democràtics com el de Bahrain cal consultar portals especialitzats com el portal Infodefensa o ser abonat d'EFE. Tot i que l'agència va publicar el teletip amb la informació, cap mitjà va interessar-se per ampliar-la, contrastar-la i donar-hi un seguiment significatiu. I no per manca d'espai. La roba que vestia la ministra espanyola de Foment, Ana Pastor, sí va servir per centrar diverses notícies a diaris com l'ABC o La Vanguardia.

Mèdia.cat és un observatori que diàriament publica anàlisis sobre la cobertura de l'actualitat que fan els mitjans. Per llegir més anàlisis captura el codi o vés a media.cat

El circuit il·legal de kàrting de
Sete Gibernau a ForallacSegons l'advocat dels veïns afectats pel soroll dels motors l'ajuntament,
governat per CiU, "ha fet els ulls grossos" amb la instal·lació.

L'expilot de motociclisme Sete Gibernau ha construït un circuit il·legal de kàrting d'1,3 quilòmetres de longitud dins la seva luxosa propietat del Baix Empordà. El circuit es troba en una zona no urbanitzable i de protecció especial situada a dos quilòmetres de la Bisbal de l'Empordà, dins el terme municipal de Forallac. La pista asfaltada, que fa set metres d'ample, únicament es pot veure a vista d'ocell perquè està amagada rere un mur de xiprers. Ara bé, el soroll dels bòlids quan corren pel circuit es pot sentir a centenars de metres de distància. En total, el circuit ocupa 24.000 metres quadrats i disposa d'un taller, una aula, un vestuari i una sala de reunions. Segons el portal informatiu Tot Bisbal, el circuit funciona de manera clandestina des de fa cinc anys, però l'Ajuntament de Forallac no en va reconèixer l'existència fins al mes de març passat, després que un veí del municipi, fart de sorolls, demanés els permisos de la instal·lació. El fet que el consistori dirigit per Josep Sala (CIU) hagi ignorat el circuit durant tot aquest temps ha aixecat suspicàcies a Forallac, un municipi de menys de 2.000 habitants on "tot se sap". Segons l'advocat Eduard de Ribot, que defensa el veïnat afectat per la contaminació acústica, l'Ajuntament "ha fet els ulls grossos" amb la intenció que el delictu urbanístic prescrivís un cop passats sis anys. Algunes persones de Forallac creuen que Sala podria haver prevaricat i consideren que la seva gestió és "corrupta" i "discriminatòria".

Afany de lucre

Arran de les indagacions fetes pel veïnat de Forallac, que han posat al descobert el delictu urbanístic, ara, Sete Gibernau intenta legalitzar la construcció. Emparant-se en l'article 48 de la llei d'urbanisme,

La pista asfaltada, que fa set metres d'ample, únicament es pot veure a vista d'ocell perquè està amagada rere un mur de xiprers.

que permet determinades actuacions en sòl no urbanitzable pel seu interès públic, l'expilot ha presentat un projecte que defineix el circuit com un "centre de tecnificació i desenvolupament". Ara bé, la idea de Gibernau no és tant un projecte d'interès públic com una iniciativa empresarial, ja que pretén utilitzar el circuit perquè dues empreses d'automobilisme puguin fer-hi proves durant vint dies l'any. A més, Gibernau també vol aprofitar el circuit perquè els pilots del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat puguin entrenar-s'hi.

El veïnat de Forallac, per la seva banda, s'oposa a la legalització de manera frontal. A les al·legacions que ha fet contra el projecte, considera que la instal·lació "no és d'interès social ni d'utilitat pública". Segons diuen, el soroll dels motors pertorba la vida quotidiana de les veïnes i afecta l'activitat econòmica de diverses cases rurals de la zona. A més, el circuit es troba

molt a prop d'un espai d'interès cultural, els Clots de Sant Julià, unes antigues pedreres vinculades a la ciutat ibèrica d'Ullastret. El veïnat exigeix que "es restauri tota la realitat alterada" i ha aportat un centenar de signatures contra el projecte.

2,8 milions d'euros de frau fiscal

La construcció d'un circuit de kàrting en un terreny no urbanitzable no és l'únic escàndol en el qual s'ha vist involucrat Sete Gibernau. L'any 2011, l'expilot de motociclisme —que pertany a una de les famílies amb més renom de Catalunya, la família Bultó, propietària de la marca Bultaco— va ser acusat per la fiscalia de Barcelona d'evadir 2,8 milions d'euros entre els anys 2005 i 2006. Segons la fiscalia, Gibernau hauria declarat a Hisenda que vivia a Suïssa tot i que, en realitat, ho feia a Esplugues de Llobregat.

Llegeixi el reportatge complet a *La Directa*, *Ariet* i *Tot Bisbal*.

Aquest article és fruit del treball coordinat de:

www.setmanaridirecta.infowww.ariet.catwww.totbisbal.com

part natural o epidural? homeopatia o medicina tradicional? vacunes, sí o no?
La criança és complexa. Compartida amb Babàlia, es fa més senzilla #babaliacrowd

www.babalia.org
Ajuda'ns a construir un somni: goteo.org/project/babalia

Babàlia
CLUP DE COMUNITAT I CRIANÇA COOPERATIVA

DES DE TOTS ELS RACONS
AMB TOTS ELS ACCENTS

FEM NÉIXER UNA RÀDIO

Periodisme popular, horitzontal i descentralitzat que faci xarxa i trenqui el silenci

COL·LABORA PER A FER-HO **totSuma+**

www.laradio.cat

RÀDIO TERRA

EL MUR DE PAPER

cafeamblllet ha compartit una imatge maig

Les portades dels mitjans venen plenes de pasteres i 'asalto a la valla'. Potser el problema és molt més profund...

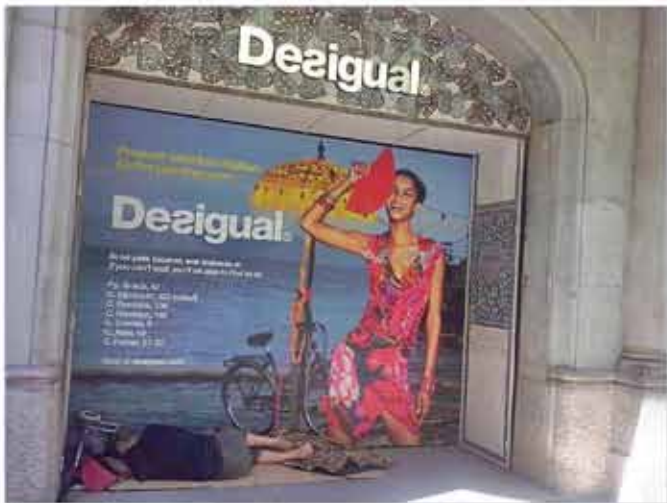
Aminata Traoré. Escriitora maliana.

"La veritat és que expolien els recursos d'Àfrica i obliguen els africans a anar-se'n del continent. Després diuen que Europa està sent envaïda quan són ells els invasors"

Me gusta · Comentar · Compartir

cafeamblllet ha compartit una imatge maig

De vegades, els carrers parlen... :-)

Me gusta · Comentar · Compartir

cafeamblllet ha compartit una imatge

Aquest senyal mòbil de Denver (EUA) advertia sobre uns endarreriments en obres a la carretera... però es van deixar el panell de control obert i algú va decidir fer un homenatge a Edward Snowden, qui va destapar l'espionatge dels EUA als ciutadans. "Snowden és un heroi" es va poder llegir duirant tot un dia.

Me gusta · Comentar · Compartir

BREUS (PERÒ IMPORTANTS)

Dolors Sardà (CiU) i Tona Duch (PP)

Una regidora de CiU i una altra del PP, de concert amb el cotxe oficial (i amb xofer)

Sembla que la tan publicitada 'crispació' pel debat sobiranista no ha arribat a Reus. Segons publica Reus-Diari.cat, Maria Dolors Sardà (CiU) i Tona Duch (PP) van fer servir un dels dos cotxes oficials de l'ajuntament de Reus per anar a un concert a Barcelona. Un agent de la Guàrdia Urbana les va portar a Barcelona, les va esperar fins que acabés el concert i les va retornar a Reus. Cal destacar que cap de les dues és regidora de l'àrea de cultura. De fet, la popular Tona Duch és regidora de Formació per a la Integració, càrrec pel qual cobra 53.000€ anuals per mitja jornada de feina. Un sou que contrasta amb el pressupost de la seva regidoria: 35.000€.

El diputat Xavier Crespo, a un pas de la banqueta

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha conclòs que existeixen suficients indicis que el diputat de CiU al Parlament, Xavier Crespo, va cometre delictes de suborn i prevariació a favor d'un empresari rus. Ara la Fiscalia ha de sol·licitar la pena de presó que consideri oportuna. Fins ara Crespo —també vinculat a una trama que va fer desaparèixer 2.4M€ als hospitals públics de Blanes i Calella— ha rebut el suport d'Artur Mas i de tot el seu partit.

#RT de paper

- Gala Pin** @galapita · 23 min
Antifrau investiga si diners del #PortVell venen de paradisos fiscals. Salamanca Nine financiada x Alekperov (Lukoil) goo.gl/TKMfRU
Ver resumen
- Josep Jover** @josepjover · 30 min
Urdangarin facturó a la Generalitat 1.000 euros per el cuidado de sus hijos eldiario.es/_f4a413d via @eldiariocv
Ver resumen
- Directa** @La_Directa · 29 de abr.
El cantant Melendi publicitarà Air Europa, companyia denunciada per practicar vols de deportació directa.cat/noticia/cantan... #AirMelendi
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- La Marea** @lamarea.com · 24 de abr.
Amnistía documenta abusos "impunes" y "habituales" de la Policía española lamarea.com/2014/04/24/amn...
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- Dios** @diostuitero · 2 de may.
El diluvio fue mi forma de darle al Ctrl+Alt+Supr.
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- Enric Duran** @EnricDuranG · 18 de mar.
retorn.net Història q vam construir juntes. Anys després d l'expropiació a 39 bancs, activistes revelen q se'n va fer dis diners
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- La Tuerka** @la_tuerka · 18 h
"Entre el director que tenia antes @el_pais y el que tiene ahora no va a haber ninguna dferencia" @pascual_serrano en #LaTuerka | #España
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- Eterno Primavera** @SIPeroNo1 · 1 h
Disfruto viendo paisajes de Suiza porque me gusta saber lo que se hace con nuestros impuestos
Abrir · Responder · Retwitteado · Favorito · Més
- Moisés Rial Medina** @libertals · 4 de may.
Entrevista de la Directa a @ErmengoGassiot: "Hem d'aconseguir alliberar l'acció sindical dels límits de l'empresa" goo.gl/eT14Lp
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- Ivan gordillo** @ivan_gordi · 8 min
Ara que es parla tant de fallida del règim de la transició recuperar un pensador que no se la va creure com Adolfo Sánchez Vázquez és vital.
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- Retwitteado por **Bertran Cazorla** y 1 más
Albert Martínez @albertmartnez · 4 de may.
Preparant tema per @la_directa on surten paraules Himmler, 'Jordi', Saratoga, Billy El Niño i La Razón. A veure si us sembla interessant.
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més
- Facu Diaz** @FacuDiazT · 3 de may.
Empiezo la noche escuchando a Marhuenda porque así sólo puede ir a mejor.
Abrir · Responder · Retwittear · Favorito · Més

Segueix-nos a Twitter: @_cafeamblllet

El #25dMaig vota el Multireferèndum
Democràcia d'arrel sense intermediaris
#Transgènics, #Deute, #Energia,
#Democràcia, #BCNworld, #MAT, #Aigua

www.multireferendum.cat @Multireferendum
facebook.com/multireferendum Espai cedit per Pirates de Catalunya

[servicio] [juridicos]

VERDON

Pg. de Verdun 12, 1er. 1era.
Barcelona. Lluçmajor
93 353 72 94

www.negligenciasyaccidentes.com

Ha tingut un accident?
Ha sofert una negligència mèdica?
Treballarem per defensar
tots els seus drets.

PRIMERA CONSULTA GRATUÏTA

Josep Aznar · Luisa Blanco
i Matilde Barrabés Advocats

Pilar Gómez
Psicòloga Clínica
Psicoanalista

Ronda General Mitre 218
[Metro Lesseps]
93 237 23 39

Mario Polanuer
Médico Psiquiatra
Psicoanalista

Ronda General Mitre 218
[Metro Lesseps]
93 237 23 39

«No s'ha de caure en el parany de fer-se d'una mútua»

La sanitat és la partida més gran de la Generalitat. Li pregunto com economista: si la Generalitat no té diners, no és inevitable retallar en sanitat?

Gestionar pressupostos és una tasca política i no un exercici comptable com ens volen fer creure. I això li dic com economista. Independentment que hi hagi més o menys milions, els pressupostos no són partides inamovibles i la clau és identificar bé les prioritats. Al 2013 el que es va dedicar a pagar interessos de deute és pràcticament el doble del que s'ha retallat en sanitat.

Però una part d'aquest deute és producte d'haver construït hospitals i finançar serveis per als ciutadans...

Quedi clar que l'origen del deute és privat. Però a més, l'informe sobre corrupció i sanitat del Global Corruption Report de Transparència Internacional de l'any 2006 advertia que prop del 10% dels diners que es mouen al sector sanitari als països desenvolupats es 'perdia' en corrupció. I no hem millorat. Un informe de la UE de 2014 advertia que el sector més vulnerable a la corrupció, després de la construcció, és el sanitari...

I això està al deute que hem de pagar... Sí. I també has de sumar els intermediaris,

els sobrecostos injustificats, les portes giratòries o la despesa en medicaments inflada pel monopoli de les farmacèutiques.

Llavors la solució passa per no pagar el deute?

La solució passa perquè els polítics facin el que han de fer: posar davant de tot les persones i auditar el deute il·legítim. Estan allà per servir el bé comú i no per assegurar el cobrament als bancs o per rescatar autopistes. Aquest és l'ordre de prioritats i no a l'inrevés!

Però alguna raó deuen tenir els governs per assumir aquest ordre de prioritats.

Aquestes prioritats estan definides des dels anys 80. El Consens de Washington primer, i el de Brussel·les després, van establir aquestes regles del joc que no són res més que l'acceptació que les polítiques econòmiques les marquen els poderosos i els seus lobbies.

I els governs on queden?

Doncs queden en el que estem veient: uns governs titella al servei de la banca, La Caixa i les multinacionals. Tant és que Boi Ruiz o Mas Colell siguin consellers d'una autonomia o ministres d'un país independent. El problema és que serveixen a uns interessos

Àngels Martínez Castells

"Dóna, d'esquerres, economista i moltes coses més..." Així es presenta l'Àngels al seu bloc (angelsmcastells.com), un punt de referència per als defensors de la sanitat pública més enllà de casa nostra. Militant comunista des dels 19 anys i fins fa ben poc. Àngels va treballar i estudiar a la Universitat de Barcelona. Va fer la tesi sota la direcció de Fabián Estapé. Va donar classes des de l'any 1976 fins que la seva salut li va permetre.

L'any 2008 va participar en la Iniciativa Legislativa Popular per assegurar una millor atenció a les persones amb fibromiàlgia i la SCF. Una ILP que va arribar al Parlament i que va ser "especialment maltractada" per la, aleshores, consellera de salut, Marina Geli (PSC). L'any 2011 va ser una de les autores de *Reacciona*, sota la direcció de Rosa Mª Artal, un llibre molt vinculat al 15M. Ara casa seva s'ha convertit en un punt de reunió de diversos defensors de la sanitat pública. Pertany al Consell Científic d'Attac i és presidenta de **Dempeus per la Salut Pública...** tot sota l'atenta mirada de Chada, la seva gosseta i la complicitat d'en Zé, un capità portuguès que va conèixer l'Àngels poc després de la Revolució dels Clavells.

el trobo a la televisió, canvio de canal.

Però la gent diu que Sala i Martín s'explica molt bé!

Sí, però l'important és el contingut del que diu! Cal veure a favor de quins interessos està. En José Luis Sampedro deia que hi ha dos tipus d'economistes: els que treballen per fer els rics més rics i els que treballen per fer els pobres menys pobres.

I en Sala i Martín...?

En Sala i Martín és dels primers. Dels que omplen les universitats amb el mateix discurs monolític que ha enfonsat l'economia. Per això els estudiants fan un manifest! Saben que hi ha tot un món econòmic que els amaguen. Fins i tot des de l'elitista universitat de Harvard han signat el manifest.

De Harvard als hospitals...

És que és tot el mateix. Cal veure l'economia, la investigació, la sanitat, l'educació, el conjunt dels serveis públics de manera global... i sobretot, cal veure la sanitat i l'educació com a inversió i no com a despesa...

I quin paper té el ciutadà que va a un hospital o a un CAP i no l'atenen?

El primer és no permetre que li donin llargues o que el posin en una llista d'espera eterna. I una altra cosa important: no caure en el parany i no fer-se d'una mútua!

Però si el conseller Boi Ruiz ha dit que és el que s'ha de fer!

El consell, que se'l posi on no li faci nosa. I el conseller, que dimiteixi. La gent ha d'exigir que se l'atengui com cal a la sanitat pública. Si et fas d'una mútua els estàs seguint el joc i admets que ells han guanyat. I a més, és un perill per a la salut pública: només la sanitat pública pot millorar els determinants de salut de la població.

Però les mútues sí que atenen els malalts

Sí, sempre que tinguin diners i sempre que no estiguin gaire malalts. Les mútues són empreses que cerquen beneficis. Saps aquella dita que diu que els bancs són com qui et deixa un paraigües quan fa sol i te'l demana -amb interessos- quan comença a ploure? Doncs el mateix passa amb les mútues, la majoria en mans de la banca.

Si demà fossis consellera de sanitat, que és el primer que faries?

No ho tinc entre els meus plans! Però el primer que cal fer és descontaminar la sanitat pública de la privada. Cal treure tots els paràsits que l'estan corcant i fer neteja de consorcis, fundacions, intermediaris. Ah! I acabar amb les portes giratòries que transiten els alts càrrecs de la pública a la privada i al revés. Això no és saludable i surt molt car!

www.icariaeditorial.com

Icaria editorial

RICHARD HEINBERG

Fracking
el bálsamo milagroso

La falsa promesa del fracking hace peligrar nuestro futuro